

SIBENSKI LIST

GLASILO SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XVII
BROJ 801

IZDAVAC: INFORMATIVNI CENTAR
Šibenik, 18. studenoga 1978.

CIJENA
3 DIN

ZUR JE ZAKON, ALI...

Prema onome kako su se neke organizacije udruženog rada naše općine ponašale u toku provedbe odredaba ZUR-a, on je shvaćen kao dobra preporuka kako valja raditi, a ne kao zakon koji treba sprovesti, što on u stvari jeste, — bila je okosnica rasprave vođene povodom izvještaja općinske komisije za provedbu ZUR-a.

Sve je manje vremena da organizacije udruženog rada svoja samoupravna akta usklade sa ZUR-om, a u protivnom — zna se, snosit će određene sankcije. Šta je dosad urađeno na tom planu u šibenskoj privredi, koji zadaci i poslovi još predstoje — bile su osnovne točke u raspravi na Izvršnom vijeću o informaciji o samoupravnoj transformaciji organizacija udruženog rada na osnovama ZUR-a, te o stavovima komisije za provođenje ZUR-a o obavljanju osnovnih i sporednih djelatnosti u organizacijama udruženog rada i udruživanja OOUR-a u radnu organizaciju. Govorilo se zapravo šta je postignuto od početka, od širokih i ozbiljnih priprema koje su obavljene prije gotovo dvije godine, pa sve do danas. Treba samo dodati i da će vijeća Općinske skupštine do kraja mjeseca, kazati svoju riječ o ovim pitanjima.

U toku rasprave konstatirano je nekoliko pitanja koja su bila osnovni pravci djelatnosti, zatim su izrečeni sudovi o postignutim rezultatima, a pogotovo je bilo riječi o propustima koji su uočeni i koje treba otkloniti. Odmah treba naglasiti, a u tom su članovi Izvršnog vijeća bili jednostušni, da će posao oko potpunog provođenja ZUR-a biti dugotrajan i da su neka sadašnja rješenja samo privremena karaktera.

U dijelu informacija koja govori o dohodovnim odnosima i raspodjeli sredstava za osobne dohotke, rečeno je, da u nekim OOUR-ima nisu sasvim riješeni odnosi između osnovnih organizacija i radnih zajednica, a u drugim, pak, slučajevima postojanje potpuno različitih djelatnosti u jednoj

organizaciji nije to ni dozvoljavalo. Što se tiče normativnih akata koji reguliraju raspodjelu sredstava za osobne dohotke kaže se da u praksi ne djeluju cjeloviti sistemi. Osim nekoliko pozitivnih primjera, mnogo je više onih koji nisu rad i rezultate rada vezali uz norme, uz postignute efekte u proizvodnji, već se osobni dohodak, još uvijek, najčešće obračunava po osnovi stvarnog broja bodova, itd. Pogotovo je to vidljivo u mjerilima koja su rađena u radnim zajednicama.

Jedan dio informacija govori i o djelovanju radnih zajednica, njihovoj organiziranosti i efikasnosti. Osnovni zaključak govori da radne zajednice, kada su organizirane zajedno sa OOUR-ima, nisu bitno izmijenile svoj položaj. Još uvijek su premlado dohodovno vezane uz poslovanje osnovnih organizacija.

U pogledu organiziranosti cjelokupne šibenske privrede išlo se u pravcu objedinjavanja kapaciteta po pojedinim grupacijama. Nedavno je na tom planu postignut značajan rezultat: konstituiranje SO UR-a »Šibenka« koji će objedinjavati prehranu, trgovinu i dio turističkih kapaciteta općine. Čvrsti temelji na kojima je organizirana SOUR jamči ne samo dobro poslovanje već i značajne i očite mogućnosti za daljnji razvoj svih organizacija koje su udružile sredstva i rad.

U raspravi čulo se mnogo mišljenja, primjedbi i prijedloga o toj izuzetno značajnoj oblasti. Tako je naglašena potreba formiranja radne organizacije u oblasti komunalija, zatim izdvajanje radnih jedinica čija djelatnost nije u okvirima osnovne djelatnosti

organizacije udruženog rada, a koja bi u sastavu neke druge organizacije djelovala i efikasnije i bolje i, što je najvažnije, ekonomičnije, itd.

Na kraju rasprave usvojeni su zaključci koje će Izvršno vijeće dostaviti Općinskoj skupštini, a u kojima se konstatiraju sve slabosti uočene u toku provođenja ZUR-a u našoj općini, te zadaci koji se u narednom razdoblju moraju ispraviti.

Iz rada posljednje sjednice Izvršnog vijeća treba izdvojiti i raspravu o organiziranju Profesionalne vatrogasne jedinice u Šibeniku. Naime, nacrt prijedloga odluke o organizaciji i radu te jedinice vraćen je, da tako kažemo »autorima«, na korekciju i doradu. No, više od toga treba spomenuti raspravu koja je vođena ne samo o organiziranosti vatrogasne jedinice, već i o općem stanju protupožarne zaštite. Zaključeno je da se, konačno, i to krajnje odgovorno pristupi izradi procjene ugroženosti od požara pojedinih predjela u općini, a isto tako i vitalnih objekata u gradu. Bez jedne takve studije neće se moći poduzimati adekvatne i efikasne mjere protupožarne zaštite, a pogotovo što je već i ranije zaključeno da se ona izradi.

M RADOŠ

UZ IX KONGRES SSOH

Snaga i žar mladosti

MLADI samoupravljači, studenti i đaci, njih 685.230 učlanjeni u Savez socijalističke omladine Hrvatske, obavljaju posljednje pripreme za svoj najviši i najznačajniji skup. Deveti kongres mladih Hrvatske održat će se od 22. do 24. studenoga u Zagrebu, a okupit će 1470 delegata i gostiju, među kojima i mladež iz Španjolske, Italije, Gruzije i predstavnike Gradišćanskih Hrvata. Trodnevni rad odvijat će se u plenarnim sjednicama i komisijama za: društveno-ekonomske odnose, selo i poljoprivredu; odgoj, obrazovanje, kulturu, nauku i informiranje; za idejno-politički rad i marksističko obrazovanje, organizacijsku i kadrovsku izgradnju SSOH i Statut; te društveno-politički sistem, općenarodnu obranu i društvenu samozaštitu i međunarodnu suradnju SSOH. Delegati Devetog kongresa SSOH, među kojima i 9 šibenskih, usvojit će uz izvještaj o radu RK SSOH i njenih organa između Osmog i Devetog kongresa i referat o narednim zadacima, izmjene i dopune Statuta, te Rezoluciju Devetog kongresa SSOH.

Neće to biti samo puki zbir i ocjena pređenog puta i na njemu ostvarenih rezultata, već, prije svega, kritička i samokritička analiza vlastita djelovanja, kojoj nije tek cilj da zabilježi ostvareno i neostvareno, nego da opredijeli i usmjeri dalji tok akcije mladih. Bit će to glasni i odlučni pokušaj, ili pak nastojanje, da se ukaže mladima na sve propuste i prostore mogućeg djelovanja, da se žigoše šutnja i inertnost, uspavanost i nerad, još jednom da se rad i istinska aktivnost okvalificira kao najveća vrijednost i najveći doprinos omladine socijalističkoj samoupravnoj izgradnji naše društvene zajednice.

Pitanje društveno-ekonomskog i socijalnog položaja mladog čovjeka, kao determinante njegova mjesta i mogućnosti u društvu, standarda, stanovanja, društveno-političkog angažmana i svih drugih oblika djelovanja i življenja mladih, naći će se u kongresnim diskusijama, a njihova rješenja, posve sigurno, i u zaključcima tog skupa. Snaga i žar mladosti, entuzijazam i istinsko opredjeljenje mladih samoupravljača, studenata i đaka, dokazat će još jednom da su ispred snage iskustva, da im je iskustvo tek stvaralački impuls i neophodna pomoć, koju stiču svojim odlučnim hodom.

Davorka DOMAZET

Murterani u Valjevu

Članovi amaterskog ansambla Društvenog centra iz Murtera nastupili su s uspjehom u Valjevu, na manifestaciji Radničko kulturno stvaralaštvo »Abrašević«. Prema odluci Prosvjetnog sabora Hrvatske, Murterani su, uz glumca amatera Iliju Zovka iz Imotskog i pjevački zbor »Moša Pijade« iz Zagreba, predstavljali našu Republiku na susretima »Abrašević«, a nastupit će i u Belom Manastiru kao gosti tamošnjeg KUD-a »Branko Radičević«, s kojim će se tom prilikom bratimiti.

Program »Oj Murteru, masline te diče« koji je prema scenariju Ante Stipanele režirao Ive Juraga, a muzički o-

bradio Ante Jelić, poetičan je folklorni kolaž sastavljen od dalmatinskih pjesama i narodnih, murterskih običaja, protkan kazivanjima o teškom životu otočana krajem prošlog i početkom ovog stoljeća. U kolažu nastupaju dvije muške i dvije ženske pjevačke klappe iz Murtera.

Sudeći prema uspjehu koji je taj ansambl doživio na otvaranju ovogodišnjeg Festivala dramskih amatera Hrvatske u Murteru, naša je Republika u murterskim amaterima imala dostojnog predstavnika na susretima »Abrašević« u Valjevu.

J. G.

Sa jedne smotre jedinica teritorijalne obrane

ANALIZA VJEŽBE NNNI 78 I »ŽIRJE 78«

OCJENA: VRLO DOBAR

Savjet za narodnu obranu Općinske skupštine prošlog tjedna je analizirao vježbe NNNI 78 i »Žirje 78«. Ocjene izrečene na tom sastanku govore da su vježbe izvršene us-

pješno, a Savjet za narodnu obranu odao je priznanje Stabu akcije NNNI 78, Stabu teritorijalne obrane i Stabu civilne zaštite koji su učinili sve da bi akcija što bolje uspjela.

Sudjelovanje pripadnika jedinice Civilne zaštite ocijenjeno je također vrlo povoljno. Posebno je istaknuto sudjelo-

(Nastavak na 2. stranici)

Delegati govore

Sibensku je općinu na najznačajnijem sindikalnom skupu u Republici, Petom kongresu predstavljalo devet delegata. Svi su oni istaknuti i, uglavnom, dugogodišnji sindikalni aktivisti, izuzetno angažirani u vlastitoj radnoj sre-

Dušan Bijelić

Josip Milković

Osposobljavanje za sindikalno djelovanje

dini, te je njihovo sudjelovanje u radu Kongresa značajan doprinos u sagledavanju ukupnih kretanja na planu razvijanja društveno-ekonomskih i samoupravnih odnosa.

● Kongres je donio značajne novine osobito u organizacijskom smislu, naznačio brojne zadatke i akcije, no, pitamo se kako sve to u praksi ostvariti. Riječi su uvijek lakše od konkretnog djela — rekao nam je na početku razgovora o svojim, još svježim, utiscima s Petog kongresa Saveza sindikata Hrvatske, JOSIP MILKOVIĆ, jedan od šibenskih delegata.

Josip Milković je predsjednik Sindikata u radnoj organizaciji »Elektra« Šibenik, pa je kao takav neposredno po povratku s Kongresa, poduzeo i prve akcije u svom radnom kolektivu.

● Naša sindikalna organizacija sastala se ovih dana i donijela niz značajnih odluka, među kojima i odluku o organiziranju Fonda solidarnosti. Dogovorili smo se također da razmjenjujemo radnike sa radnim organizacijama iz oblasti elektroprivrede na razini SFRJ, u vrijeme godišnjih odmora, a bilo je riječi i o pružanju kontinuirane pomoći (kroz Fond solidarnosti) teže oboljelim radnicima. Dakle, pred nama su mnogobrojni zadaci, počev od dosljedne primjene ZUR-a pa do brige o socijalnom položaju svakog radnika. Uvjeren sam da će nam u našem daljnjem radu umnogome pomoći i zaključci tek održanog Kongresa koji je svima nama

znatno proširio vidike i otkrivena područja aktivnosti — rekao je na kraju Josip Milković.

U kongresnoj komisiji o uvjetima stjecanja i raspoređivanja dohotka i raspodjeli sredstava za osobne dohotke sudjelovao je i šibenski delegat DRAGO SLAVICA, jedan od najmlađih sindikalnih aktivista. On je u toj komisiji dao i konkretan doprinos svojom diskusijom na temu — Izgradnja dohodovnih odnosa između OOUR-a, i OOUR-a i radnih zajednica, i zadaci sindikata na tom planu. Govoreći o tim pitanjima on se dotakao i poštivanja donijetih samoupravnih općih akata na osnovama ZUR-a, kao i odgovornosti Sindikata u tom smislu.

● Teško je bilo izići za govornicu i strogo se držati samo jedne teme. Činilo mi se da ne mogu, kad sam već tu, a da ne kažem nešto i o odlasku velikog broja stručnog kadra u SIZ-ove, nagradnju uopće. Koliko je to težak i akutan problem govore primjeri mnogih radnih kolektiva i kod nas, a i izvan naše općine — kaže Slavica.

Kongresne odluke valja dosljedno pretočiti u djela, izvršiti organizacijske promjene i dati osnovnoj organizaciji ulogu koja joj pripada. Sindikat i sve njegove članove treba temeljito osposobljavati kako bi mogli biti nosioci bitke za veću produktivnost rada, za razvoj, i proširenje kapaciteta, dogradnju sistema stimulativnog nagrađivanja, rješavanje stambenih problema ra-

dnika na temelju odgovarajućih osnova i mjerila iz kojih će proizlaziti da to životno pitanje, u određenom trenutku, rješava onaj kome je to najpotrebnije — završio je Drago Slavica.

BRANKO TESLA, delegat Sindikata radnika u upravi i pravosuđu, i građanskih lica na službi u JNA, na Kongresu je učestvovao u radu Komisije za samoupravno odlučivanje i izgradnju političkog sistema. — Posebno me dojmilo jedinstveno istupanje svih delegata o problematici koja se jednako odnosi na sve nas. Odnosno, svi su iznosili slične probleme tako da su diskusije bile veoma zanimljive.

● Mene je posebno zanimala uloga i značaj sindikata u upravi i pravosuđu, te mogućnosti samoupravljanja u tim ustanovama, pošto sam i sam iz takve sredine. Na mnoga sam pitanja dobio odgovore.

Jedan od šibenskih delegata na Petom kongresu Saveza sindikata Hrvatske bio je i DUŠAN BIJELIĆ, predstavnik sindikata radnika saobraćaja i veza.

● Odlazak na Kongres u svojstvu delegata, najveće je priznanje za moj dosadašnji dugogodišnji rad u Sindikatu. Kongres je samo mjesto dogovora kako brže i dosljednije provoditi ustavne principe, odredbe ZUR-a, stavove i opredjeljenja XI kongresa SKJ-u i poruke druga Tita, a tek sada u bazi treba rješavati konkretna pitanja za život i rad radnika u OOUR-u. Radio sam u Komisiji za samoupravno organiziranje i udruživanje ra-

da i sredstava, razvoj i plan. Diskusija se uglavnom vodila o produktivnosti rada, racionalizaciji i stvaralačkoj organiziranosti što pridonosi izgradnji boljih uvjeta u sredini u kojoj radnik živi i radi ali i napretku društva u cjelini — rekao nam je Dušan Bijelić.

Razgovor vodili:
Davorka DOMAZET
Edvard ŠPRLJAN

Branko Tesla

Drago Slavica

Analiza vježbe
NNNI 78

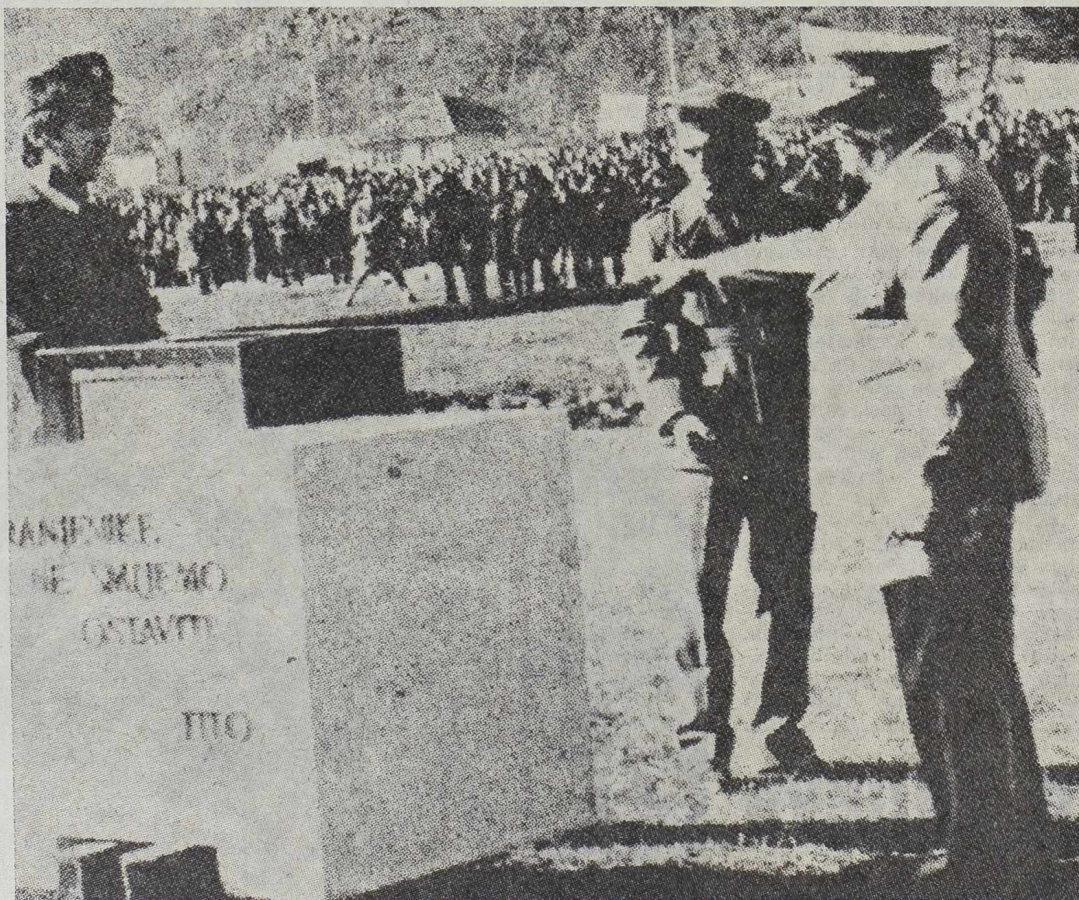
(Nastavak sa 1. stranice)

vanje jedinica u vježbi evakuiranja stanovništva iz Mjesne zajednice Šubićevac u Rakovo Selo, koje je izvršeno gotovo besprijekorno. Pomoć u izvođenju te vježbe sudionicima su pružile sve društveno-političke strukture u Mjesnoj zajednici, što je još više pridonijelo da se osjeti duh zajedništva. I akcija zamračivanja također je dobro izvršena, a naročito se to osjetilo u mjesnim zajednicama izvan grada.

Osim vrlo uspješnih akcija o kojima smo već izvještavali, uočene su i određene slabosti koje u idućem razdoblju, u tom su svi jednodušni, treba što prije otkloniti. Posebno u narednom periodu valja obratiti pažnju na rad povjerenika Civilne zaštite u mjesnim zajednicama.

Sudjelovanje pripadnika jedinica teritorijalne obrane u vježbi »Žirje 78« ocijenjeno je na sjednici Savjeta za narodnu obranu općine Šibenik kao uspješno. Još jednom je i u toj vježbi došlo do izražaja jedinstvo naroda i vojske, ispoljeno još u toku NOV, potvrđeno u toku vježbi u Vrpolju, Tribunj, Zlarinu, Žirju, Kapriju, itd. Svugdje gdje su teritorijalci boravili građani su ne samo srdačno dočekivali teritorijalce, nego i vrlo aktivno sudjelovali u vježbama. To se posebno očitovalo u velikom broju građana koji su organizirali mjesne straže, patrole, izvidnice i osiguravali smještaj sudionicima vježbe. Za primjerno obavljene zadatke u vježbi »Žirje 78« pripadnicima jedinica teritorijalne obrane dodijeljena su priznanja i nagrade.

M. R.

Vrhovni komandant oružanih snaga SFRJ drug Tito potpaljuje vječnu vatru u Jablanici

U Čapljini kao kod kuće

U završnim manifestacijama proslave 35. godišnjice bitke za ranjenike na Neretvi, sudjelovalo je i 170 boraca s područja šibenske općine. Na svom putu za Jablanicu, gdje je na velikom zboru govorio Vrhovni komandant oružanih snaga SFRJ drug Tito, šibenski borci bili su gosti Općin-

skog odbora SUBNOR-a u Čapljini. Impozantan doček radnih ljudi i građana, koji je priređen ispred hotela »Neretva« u tom hercegovačkom gradiću, dugo će pamtiti šibenski borci predvođeni prvoborcima Dunkom Cvitanom, Antom Ivandom, Mirom Poljičkom i Franom Šupom.

Nezaboravan dojam na šibenske borce ostavili su čapljinski pioniri koji su ih na ulazu u hotel obasuli svježim cvijećem. Na svečanom prijemu priređenom u tom hotelu, o udjelu Čapljinaca i Šibenčana u narodnooslobodilačkoj borbi, te o poslijeratnoj izgradnji govorili su predsjed-

Naši borci
na proslavi
35. godišnjice
bitke na Neretvi

nik Općinskog odbora Saveza udruženja boraca NOR-a Čapljine Marko Jelčić i potpredsjednik Općinskog odbora SUBNOR-a Šibenika Frane Šupe. Potom su osnovci Čapljine izveli kraći kulturno-zabavni program. Toga dana do kasno u noć šibenski borci naišli su na srdačno gostoprimitstvo, koje je riječima teško opisati, osjećali su se kao kod svojih kuća.

U nedjelju, na sam dan proslave, ponovila se ista slika. Čapljinci su mahanjem ruku ispratili šibenske borce na putu za Jablanicu i toga poslijepodneva na povratku u Čapljinu, pred hotelom »Neretva« našlo se mlado i staro. Sva je Čapljina bila na nogama. Ponovni susret boraca iz dvaju gradova i evociranje uspomena na slavne dane borbi na Neretvi i Sutjesci — ostat će neizbrisivi u sjećanju. Opet su uslijedile nazdravice predstavnika boračkih organizacija i tom prilikom je Frane Šupe predao SUBNOR-u Čapljine dvije edicije: »Zbornik nosilaca partizanske spomenice 1941«, i tek izašla knjigu »Žrtvama do pobjede i slobode«.

Te večeri na odlasku iz Čapljine ponovno su uslijedili pozdravi i stisak ruku sa domaćinima, koji su otvorena srca primili u goste šibenske borce. Tom prilikom izražena je obostrana želja za daljim razvijanjem suradnje radnih ljudi, građana i boraca ovih dvaju gradova. (jj)

Tjedni komentar

FESTIVAL

PRVI put je nedavno ozbiljnije raspravljano o Jugoslavenskom festivalu djeteta i to na sjednici Izvršnog vijeća Općinske skupštine. Tako je rekao direktor Centra za kulturu Drago Putniković, sudjelujući u raspravi. A to je i činjenica, jer Festival je najmanje tražio i dobivao od Šibenika — koji je opet, imao itekakvih koristi od ove manifestacije.

Kako je Festival živio 18 godina?

Svake godine smotra stvaralaštva djece i odraslih za djecu imala je sve više gostiju, sve više programa, sve bolje predstave. Prvih godina on je bio plod entuzijazma, narednih godina on je bio obveza, jer se nije smjelo iznevjeriti očekivanje prije svega djece, i to ne samo djece iz Šibenika, nego i iz cijele Jugoslavije (jer je posredstvom televizije dospio gotovo u sve domove u našoj zemlji). Poslom oko Festivala bavili su se svi iz Centra za kulturu i zbog toga su možda neki propusti, koji su se javljali, svakako razumljivi. Financijski Festival je živio od pomoći što ju je dobivao iz Republike, pomoć su, dakako, pružali i naše društveno-političke zajednice. Pogotovo se to osjetilo ove godine kada su se aktivnije nego prije uključile šibenske organizacije udruženog rada. No, dovoljno je reći da Festival »košta« 10 milijuna dinara, a da je općina u tim sredstvima sudjelovala sa 100 tisuća dinara.

I problemi su došli!

Najveći i trenutno najizraženiji problemi Festivala mogu se svesti pod tri činjenice: kadrovska jačanje, prostorni problemi i financiranje. Za daljnje napredovanje prijeko je potrebno popuniti nemali broj upražnjenih radnih mjesta i to mjesta na kojima bi radili najodgovorniji za programe Festivala. Već sadašnji prostor u Centru za kulturu postao je odavna skučen i gdje smjestiti nove radnike kad ni za sadašnje nema dovoljno prostora. A da se ne govori o tome da se osjeća nasušna potreba izgradnje komorne scene na kojoj bi se odvijali programi Festivala. Naredni Festival sve je bliži, i već se uveliko radi na organizacijskim poslovima, a problem osiguranja sredstava lebdi pred svima.

Samoupravnim sporazumijevanjem u pomoć Festivalu!

Festival treba i mora ići naprijed, jer ostane li na ovom što je ovih godina to je već njegova stagnacija. Treba rješavati probleme Centra u čijem je sastavu Festival, a to znači i stvoriti preduvjet za razvoj ove izuzetne manifestacije. (Istina već su učinjeni prvi koraci — osigurat će se novi prostor za stručne službe Centra za kulturu uz pomoć SIZ-a za kulturu i Općinske skupštine, no to je samo dio onoga što treba uraditi.) Na spomenutoj sjednici Izvršnog vijeća jednodušno je konstatirano da je Šibenik i cijela šibenska privreda od njega doista dobila mnogo i kako reče Petar Zjačić, predsjednik Vijeća, vrijeme bi bilo da oni koji su jeli ovaj kolač malo vrate, da bi i sutra mogli zagristi što više. Naime, predloženo je da se izradi samoupravni sporazum koji bi bio ponuđen udruženom radu naše općine i prema kojem bi zainteresirane organizacije udruženog rada na recipročnoj bazi financirali Festival, naravno u okvirima svojih mogućnosti. Svakako da je to način i put da se, kako smo vidjeli, nagomilani problemi Jugoslavenskog festivala djeteta, što prije riješe. Nikome sigurno nije u interesu da Festival stagnira, ili još gore, nazaduje.

M. RADOŠ

Priznanja i pohvale

Praznik 10. XI i 34. obljetnicu postojanja, pripadnici roda artiljerijsko-raketnih jedinica protuzračne obrane šibenskog garnizona, proslavili su na najsvečaniji način.

Za tu priliku izabrali smo jedinicu kojom rukovodi Miloš Mirković i uvjerali se da brojna priznanja koja je ova jedinica dobila, a posebno od glavne inspekcije narodne obrane, govore da je ona s puno prava proglašena najboljom jedinicom na našem području.

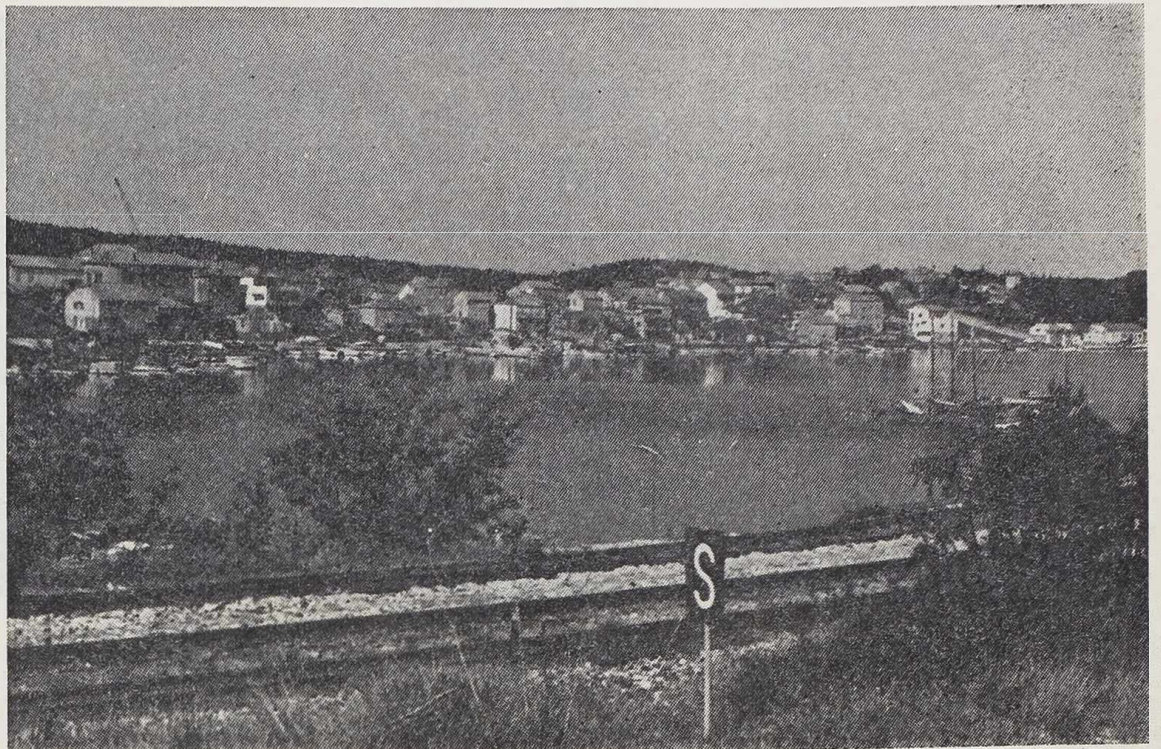
U svečanu stroju starješinama i vojnicima pročitanje su brojne nagrade i pohvale za primjerno obavljene zadatke. Trojici vojnika dodijeljena je značka »Primjeran vojnik«.

Održan je i tehnički zbor na komu su vojnici i starješine upoznali goste, omladinu Škol-

skog centra »Šibenski heroji, pionire OŠ »R. Končar« i starješine rezervnog sastava, s tehničkim sredstvima sa kojima ova jedinica raspolaže.

Svečanost se nastavila kulturno-zabavnim i sportskim programom. Na kraju bilježimo i to, da ovaj kolektiv, pored obaveza u odgojnom i borbenom zadatku, održava i produbljuje tijesnu suradnju sa srednjoškolskom omladinom, mjesnim zajednicama sela Brnjica, Pokrovnika i Vrbnika. U tim mjestima jedinica je dala nekoliko tisuća radnih sati, na poslovima od općeg interesa za našu zajednicu. U planu je i realizacija suradnje s organizacijama udruženog rada općine Šibenik.

P. POPOVIĆ

Pogled na gradski predjel Mandalina

Na marginama razgovora s predsjednikom Općine

Spremnost mjesnih zajednica

U pretprošlom »Šibenskom listu« objavili smo razgovor naših novinara s predsjednikom Skupštine općine Šibenik, dipl. inženjerom Vinkom Guberinom. Kako zbog ograničenog prostora nismo taj razgovor mogli objaviti u cijelosti, donosit ćemo u narednim brojevima neke opširnije odgovore na ona pitanja koja se odnose na rješavanje problema infrastrukture stambene izgradnje i urbanizma na području šibenske općine.

»Mi smo posljednjih godina postigli značajne rezultate u rješavanju problema infrastrukture na našem području«, naglasio je Vinko Guberina. »Problem su nam još jedino neki otoci i zagorski dio općine, ali i na tom planu, poduzimamo u zadnje vrijeme, određene mjere. Tako smo mjestima na našim otocima uglavnom elektrificirali, a radimo i na rješavanju problema vodoopskrbe. Kao što je poznato, ovog su ljeta pitku vodu dobili i dva Šibeniku — najbliža otoka — Zlarin i Prvić. Isto smo tako naše otoke spojili sa Šibenikom i ostalim gradovima u zemlji i telefonskim linijama, iako na proširenu telefonsku mrežu i poboljšanje telefonskih usluga treba i dalje dosta učiniti. Razvijajući uz to i određene privredne djelatnosti, mislim dakako u prvom redu na turizam, vjerujem da ćemo uspjeti sačuvati naše otoke i smanjiti odlazak, u prvom redu mladih ljudi. Otoci su, kao što znamo, i jedna od značajnih komponenata naše općenarodne obrane pa, uz ostalo, i zbog toga treba o njima povesti više računa.

Što se tiče zagorskog dijela općine, smatram da će dosta toga biti riješeno asfaltiranjem prometnice, od kojih je cesta Vačani — Bribirske Mostine već puštena u promet, planira se i asfaltiranje dionica Bribirske Mostine — Đevrske i Bribirske Mostine — Cista Mala, te — s druge strane — Šibenik — Dubrava — Danilo Gornje — Perković. Puštanjem u promet 9 kilometara duge regionalne prometnice Šibenik — Vrpolje, stvoreni su, smatram, realni uvjeti za daljnji privredni razvoj ovih, do nedavno izrazito zaostalih dijelova naše općine. Kad već govorim o mogućnostima razvoja, onda moramo istaknuti kao vrlo značajnu komponentu da smo mi sva ta mjesta već elektrificirali, a riješili smo velikim dijelom i pitanja vodo-

opskrbe. Gotovo 80% stanovništva zagorskog dijela naše općine opskrbljeno je pitkom vodom. U tom nam je pogledu kritično još jedino područje bivše općine Skradin, ali vjerujem da ćemo u razdoblju do 1985. godine riješiti i ovaj problem. Želim naglasiti da su u saniranju svih spomenutih problema infrastrukture uloženi veliki naponi, kako cjelokupne društvene zajednice, tako i stanovnika u pojedinim mjesnim zajednicama.«

Kad već spominjete rješavanje problema vodoopskrbe, recite nam što će biti s otokom Murterom i pirovačkim područjem, koje upravo zbog ograničenih količina pitke vode, osobito u ljetnim mjesecima, ne postižu očekivane rezultate u razvoju turističke djelatnosti?

Sigurno je da ovaj najzapadniji dio naše općine neće kompletno riješiti pitanje opskrbe pitkom vodom bez jednog većeg zahvata koji, prema procjenama, košta oko 15 milijardi starih dinara. Društveno-politička zajednica ta sredstva nema. Međutim, projekat razvoja otoka Murtera sadrži i podizanje jednog turističko-hotelskog kompleksa na predjelu Podvrške, koji bi raspolažao sa oko 3000 ležaja, i u sklopu kojeg će, možda, biti moguće riješiti i problem vodoopskrbe ovog područja.

Osobno, međutim, smatram da uz jednu discipliniraniju potrošnju vode u svim mjestima na otoku Murteru, a upravo je to dokazano prošlog ljeta, neće ni mještani, a ni turisti ostati žedni. Svjestan sam da nedostatak pitke vode osobito pogada one mještane koji se bave iznajmljivanjem soba u kućnoj radinosti, jer upravo oni trpe najviše prigovora posjetilaca. Ali, treba shvatiti da naša materijalna baza nije još uvijek dovoljno jaka da preuzme na sebe kompletno rješavanje ovih problema, posebno kad uzmete u obzir našu tešku

industriju opterećenu u ovom trenutku nizom teškoća. Ukoliko njih riješimo, a vjerujem da hoćemo, onda će biti moguće izdvojiti znatno veća sredstva i za rješavanje i infrastrukturnih problema. Značajnu ulogu u tome će kao i dosad odigrati dobrovoljan rad i samodoprinosi mještana.

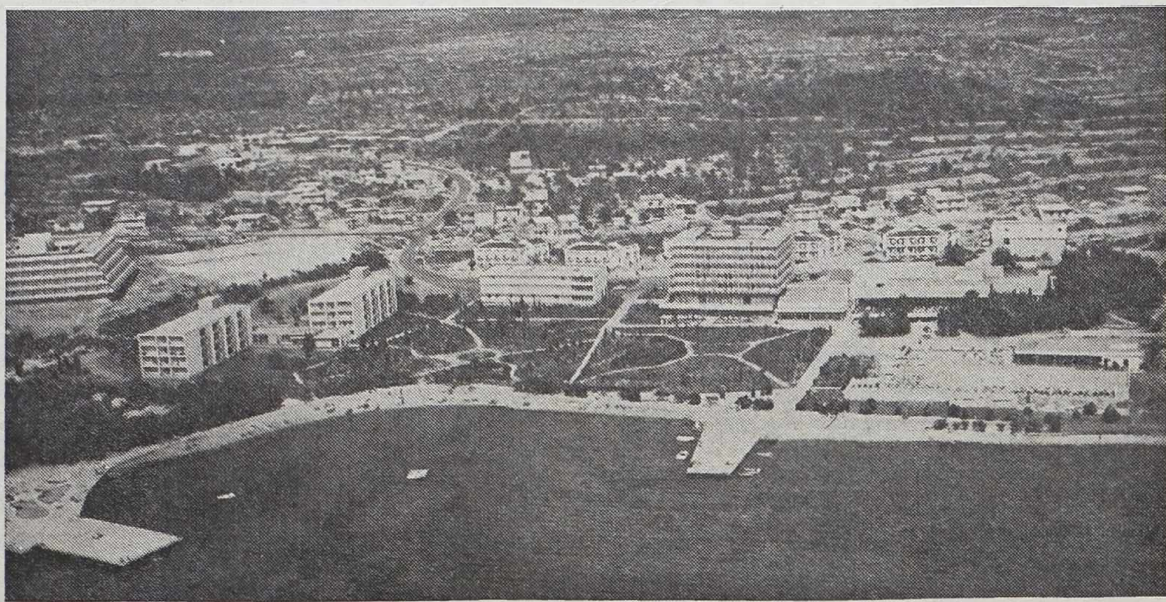
Značaj mjesnih samodoprinosi u posljednje je vrijeme osobito došao do izražaja u rješavanju cestovnih problema u mnogim dijelovima naše općine. Poznato je, naime, da je stanje naših lokalnih prometnica godinama bilo gotovo kritično. Koliko sadašnje akcije mjesnih zajednica, uz očekivanu pomoć šire društveno-političke zajednice mogu pridonijeti rješavanju tih problema.

Moram priznati da sam još dok sam obavljao funkciju predsjednika Izvršnog vijeća Općinske skupštine, bio iznenađen raspoloženjem koje — kad je riječ o cestama — vlada u našim mjesnim zajednicama. Gotovo svaka mjesna zajednica spremna je osigurati polovicu potrebnih sredstava za asfaltiranje puta od regionalne ceste do svog sela ili zaseoka. Treba, međutim, shvatiti da naša društvena zajednica nije, zbog već poznatih teškoća, u stanju pratiti sve ove akcije i želje mještana. Treba, sasvim razumljivo, prioritet dati magistralnim cestama. mislim tu na dionicu Drniš — Šibenik, kao i magistralnim pravcima koji predstavljaju žilnu kucavicu cijelog robnog prometa na našem području.

Što se tiče lokalnih cesta, do 1981. godine uglavnom ćemo se pridržavati Općinskog programa modernizacije, koji je donesen 1976. Stanovnici ostalih mjesnih zajednica, koje se nisu našle u spomenutom programu, morat će se malo stripiti. Treba, naime, shvatiti da u pet godina nije moguće riješiti sve one cestovne probleme, koji u cijelom tridesetogodišnjem razdoblju nakon oslobođenja nisu mogli biti riješeni.

Priredila: Živana PODRUG

Poslije priznanja Vodicama

Sačuvati stečeni ugled

Vodice su ove sezone dobile još jedno u nizu priznanja za uspješnu turističku djelatnost. Riječ je, ovaj put, o anketi Općinskog turističkog saveza, koja je u toku srpnja provedena u desetak najvećih turističkih središta naše općine, i u kojoj su anketirani posjetioci, njih 5000, dali za kompletno funkcioniranje svih vidova turističkih usluga, najveću ocjenu upravo Vodicama. Tim povodom, posjetili smo ovih dana Turističko društvo Vodice i razgovarali s predsjednikom i dugogodišnjim vodičkim turističkim radnikom, JOSIPOM JURICEVOM.

Sudeći po odgovorima gostiju duže Juričev, Vodice su ovog ljeta bile naše »najuspješnije« turističko mjesto. Turističko društvo, je osim toga, predloženo za plaketu Privredne komore Dalmacije za vrhunsku kvalitetu usluga u turizmu, a prema Vašem prijedlogu, za jedno od priznanja konkurira i Zdravstvena stanica u Vodicama. Kako vi gledate na sva ova priznanja?

Nas, iskreno rečeno, sva ta priznanja nisu iznenadila. Rezultat je to, rekli bismo, našeg dugogodišnjeg i organiziranog djelovanja u turizmu, u kojem su Turističkom društvu, pomogli, kako mještani Vodica, tako i gotovo sve radne organizacije koje su locirane u mjestu. Današnji izgled Vodica i sve što smo u ove 22 godine, koliko Društvo postoji, postigli u turizmu rezultat su brojnih zajedničkih akcija.

Najveću ocjenu gostiju dobile su usluge u privatnim kućama i apartmanima u Vodicama, dakle — jedan nov oblik smještaja u kućnoj radinosti.

Da, upravo je iznenađujuće koliki interes vlada za ovaj oblik smještaja, bez obzira na to što je boravak u njima do 50% skuplji nego u ostalim vidovima kućne radinosti. Riječ je, uglavnom, o dvosobnim stanicama u kojima se gosti sami brinu o ishrani. Vrtovi pred kućama pružaju na neki način domaći ugođaj, a stvaraju i prostor za parkiranje što je vrlo važno, jer — ne zaboravite — da većina naših gostiju dolaze vlastitim automobilom.

Vodice su, bez sumnje, dosad stekle značajan turistički renome. Kako ga sačuvati?

To upravo i jest naš najveći problem. Da bi se sačuvao stečeni ugled, a to znači stalno proširivati i obogaćivati postojeće turističke sadržaje, potrebna su znatna financijska sred-

stva. Mi ih, na žalost, nemamo. Evo, u prilog tome, samo nekoliko podataka. U Vodicama je u prvih devet mjeseci ove godine zabilježeno 535 000 noćenja, dakle koliko u cijeloj prošloj godini. Na taj smo način, budžetu Općinske skupštine ostvarili 250 milijuna dinara od naplaćene boravišne takse i još oko 137 milijuna od plaćenog poreza u kućnoj radinosti. Od svega toga mi smo od Skupštine dobili tek 27 milijuna dinara. Riječ je, dakako, o starim dinarima, što predstavlja nešto više od 10% od ostvarene boravišne takse u Vodicama. Moram naglasiti da smo ogorčeni ovakvom raspodjelom sredstava i da ćemo to pitanje pokrenuti i do Vrhovnog suda Hrvatske. Nisu, da se razumijemo, ta sredstva potrebna Turističkom društvu za njegovu redovnu djelatnost. Sredstva su nam prijeke potrebna za niz još neizvršenih akcija. Gosti su se, na primjer, ovog ljeta posebno žalili na opremljenost, ili točnije rečeno, na neopremljenost naših plaža. Činjenica je da u toku ljeta gost najveći dio dana provede upravo na plaži, potrebno je dakle niz novih sadržaja. Potrebno je urediti i sanitarne čvorove u mjestu. Samo za čišćenje plaža i dezinfekciju ovog smo ljeta, na primjer, potrošili oko 50 milijuna starih dinara, da ne govorimo o potrebi većih investicija, kao što su lučica za jahte, auto-kamp i nudistička plaža. Bez stalnog poboljšanja turističkih usluga nećemo ni zadržati stare, ni privući nove posjetioci u Vodice.

Da li je bilo problema s privlačenjem gostiju ovog ljeta u Vodicama?

I to nam je, također, jedan od značajnih problema, čije rješenje vidimo u osnivanju tzv. turističke milicije, kakvu na primjer ima Makarska, i koja bi — uz ovlaštenje Skupštine općine vršila svakodnevno kontrolu gostiju u privatnom smještaju. Prema raspoloživim

podacima, u vodičkoj kućnoj radinosti boravilo je ovog ljeta oko 20% gostiju neprijavljenih, a u vikend kućicama, sigurno, i 90%.

Unatoč problemima, djelatnost Turističkog društva Vodice ovih je dana vjerojatno već usmjerena na iduću sezonu. Što je u tom pogledu učinjeno?

Poslije dvije sezone ove će godine biti povećane cijene smještaja u kućnoj radinosti, pa će u prvoj kategoriji iznositi 70 dinara za jedan ležaj, u drugoj 60, a u trećoj kategoriji od 45—55 din. Prethodno će se, međutim, izvršiti nova kategorizacija u svim smještajnim kapacitetima kućne radinosti, jer je postojeća stara deset godina. Smatram da će, u skladu s novom kategorizacijom i novim Zakonom o ugostiteljsko-turističkoj djelatnosti, samo mali broj soba u kućnoj radinosti dobiti prvu kategoriju. Radne organizacije će, kao i dosadašnjih sezona, uživati u svim vidovima smještaja popust i do 20%.

Razgovor vodila:

Živana PODRUG

Komuoisti šibenskog garnizona o svom radu

Doprinos u izgradnji komune

Komunisti šibenskog garnizona održali su izbornu konferenciju, na kojoj su izabrali nove organe Konferencije. Za sekretara komiteta Konferencije organizacije SK izabran je Kazimir Belamarić.

Konferenciji su prisustvovali i gosti: general potpukovnik Predrag Đurić, član Sekretarijata komiteta SK u JNA, vice-admiral Miodrag Radosavljević, te predstavnici društveno-političkih organizacija općine Šibenik.

Živu društveno-političku aktivnost i promjene u društveno-ekonomskim odnosima u nas, pratili su u svojem radu komunisti osnovnih organizacija SK u jedinicama šibenskog garnizona.

Vrijeme od 11. kongresa na ovamo, a i ranije ocjenjuje se kao razdoblje pune aktivnosti. Ujedno to je nastavak u izvršavanju svih partijskih zadataka koji proizlaze iz svakodnevnih prakse i potreba. Bila je to jednodušna ocjena svih delegata ovog saziva.

„AUTOREMONT“ proširuje djelatnost

Radna organizacija »Autoremont« koja upošljava 240 radnika, od svog postanka 1946. do danas nikada nije bila na teret društva. To radni ljudi i direktor Davor Čupin ističu kao najveći uspjeh kolektiva, posebno kad se ima u vidu situacija u drugim privrednim organizacijama naše općine. Od zanatske proizvođačke zadruge koju je osnovao dvadesetak zanatlija najraznovrsnijeg zanimanja, danas je to postala suvremena servisna radionica za popravak i remont osobnih i društvenih vozila. Od kada su izgrađene nove hale bliže magistrali, drvena struka u kojoj radi danas 60 radnika sve više postaje sekundarna djelatnost radne organizacije. Do 1974. sva proširenja i izgradnja novih pogona je bila financirana iz vlastitog dohotka organizacija, a od onda je uz kredit Jadranske banke izgrađena i druga hala za servisiranje vozila.

Ovogodišnje poslovanje bit će uspješno unatoč nepovoljnim početnim pokazateljima — jer povećanje cijene radnog sata nije bilo na vrijeme ujednačeno na regionalnom nivou. Prosječni osobni dohodak radnika u prvom polugodištu bio je 4.639 dinara, a prema predviđanjima taj će prosjek do kraja godine iznositi oko 5.000 dinara. Ove godine počelo se s novim načinom poslovanja jer se vrši predbilježba stranaka čime se osigurava bolja poslovnost. U poslovanju sa servisiranjem vozila doći će do nekih promjena, jer će, prema svemu sudeći, biti otkazano servisiranje »škodinih« vozila. Naime, zastupnik za Jugoslaviju ne osigurava na vrijeme rezervne dijelove, a na ovom području i nema dovoljno »škodinih« vozila. »Zastava« je najzastupljenija i ona osigurava veću zaposlenost, ali istovremeno, njena mala satnica ne osigurava porast dohotka.

Sadašnji planovi »Autoremonta« su prvenstveno izgradnja servisne radionice za brze popravke uz samu benzinsku stanicu, što je neophodno potrebno zbog bržeg pružanja u-

sluga za manje popravke. Kroz tu se radionicu želi zadovoljiti zakonska obaveza da u radnoj organizaciji tipa »Autoremonta« treba postojati stanica za ispravnost vozila. Međutim, nisu osigurana financijska sredstva, iako već od prošle godine stoji molba u Jadranskoj banci. Ako bi se na vrijeme izgradio taj servis za popravke koji traju do tri sata, »Autoremont« bi se mogao posvetiti većim poslovima. Ta servisna radionica mogla bi raditi u dvije pa čak i u tri smjene preko ljetne sezone, čime bi se zadovoljile povećane potrebe gostiju.

Program razvoja »Autoremonta« orijentiran je na privredna vozila na novoj lokaciji — na Bribirskom putu uz skladišta građevinskog komunalnog poduzeća i »Vodičanke«. Na sadašnjoj lokaciji ostali bi programi za osobna vozila. Čak bi se prema sadašnjim planovima u tom novom pogonu, uz generalni remont teških vozila, počelo i sa izradnjom manjih serija karoserija, za autobuse i kamione. Povezanost sa sadašnjim poslovnim partnerima i proizvođačima opreme omogućit će tu novu proizvođačku djelatnost »Autoremonta«. Istodobno, planira se i preorijentiranje pogona bačvarije na izradu određenih plastičnih dijelova za automobile i autobuse. Uz proizvodnju karoserija za autobuse i kamione, planira se i proizvodnja prikolica za traktore. Također se ukazuje sve veća potreba za izgradnjom servisa za motokultivatore, čija se izgradnja planira sa Poljoprivrednom zadrugom iz Pirovca. Postoji, osim toga, mogućnost izgradnje servisa u Gračacu i Kninu.

Prema svemu sudeći, razvojni planovi »Autoremonta« omogućit će privredni rast te radne organizacije, koja je već do sada za svoj dugogodišnji uspješan rad nagrađena Nagradom grada Šibenika, a prošle godine joj je dodijeljen Orden rada sa zlatnim vijencem.

E. Š.

Delegati — sudionici u raspravi iznosili su zapažanja iz svojih sredina. O njihovu radu i udjelu u izvršavanju svih zadataka, sa zadovoljstvom je utvrđeno da je veliki broj vojnih obveznika u proteklu razdoblju primljen u svojim radnim organizacijama u članstvo SK.

Sudjelovanje komunista u radu društveno-političkih organizacija i mjesnim zajednicama, kao i suradnja jedinica s omladinom na terenu je vrlo dobra, što je u svom pozdravnom govoru istakao i predsjednik općinske konferencije SSO Žarko Butulija.

Sumirajući rezultate i doprinos u izgradnji objekata od značaja za općenarodnu obranu, pomoć Medicinskom centru u poboljšanju zdravstvene zaštite na otocima, omladinci sudjeluju i u osposobljavanju izviđačkih jedinica za izvršavanje društvene funkcije, kao i u nizu radnih akcija u izgradnji »Otoka mladosti«, izgradnji trafostanica u Bilicama, zatim na polaganju cjevovoda Šibenik — Jadrija — Zlarin, te Primošten — Rogoznica i niz drugih objekata za koje su omladinske jedinice u garnizonu Šibenik od društveno-političkih i mjesnih zajednica ovog područja dobile brojna priznanja.

Predrag POPOVIĆ

Odlučujući trenutak Zlarina

Osnovni preduvjet za oživljavanje Zlarina — vodovod tekuće vode s kopna, konačno je riješen. Novi zadaci mnogobrojni su, ali sve se svodi na jedno: kako ispuniti Zlarin živim i mladim stanovništvom! Posljednji je čas da se i tu nešto napravi za budućnost Zlarina.

Ove zime u Zlarinu je živjelo oko 350 ljudi. Od toga su broja preko polovice prešli dob od 70 godina. Taj broj i dalje opada.

Svi koji se od svibnja i kasnije nađu u Zlarinu često ne mogu ni zamisliti kako to ovdje izgleda zimi. Ljeti muče brige sa smećem, kruhom, bukom, brodskim vezama i drugo. To se, međutim, zimi i ne vidi, ostaju samoća, bolesti i dosada, koji onima što ovdje zimuju (uz razrovane putove) zadaju brige.

Već odavno smo se složili, da novi ljudi mogu doći u Zlarin (na stanovanje, a ne samo na ljetovanje!) tek sa zaposlenjem koje bi im pružila neka privredna djelatnost. Složili smo se i time, da to može biti jedino turistička privreda. Iako još ima pojedinaca koji se zanose idejom da bismo mogli Zlarin oživjeti takozvanom »malom privredom«, to jest osnivanjem nekog manjeg industrijskog pogona, to ne

dolazi u obzir, jer nema te privredne organizacije koja bi na otok slala kapital, pa čak i radnu snagu — ljude, radnike! — samo da bi Zlarin imao svoju »malu privredu«, za čiju bi se proizvodnju sirovina moralo prebacivati s kopna na otok, a kasnije opet gotove proizvode s otoka na kopno. Preskupo bi to bilo! Notorno je da se mala privreda može podići ondje gdje ima viška radne snage. Gdje postoji u Zlarinu takav višak? To bi se u Zlarinu možda moglo provesti samo ako postoji neka sezonska osnovna djelatnost, koja svoje radnike ne može zaposliti i preko cijele godine. No, mi zasad toga nemamo.

Preostaje nam još jedina mogućnost — to je turistička privreda, orijentirana na visoko-komercijalni turizam na Malpaga i eventualno na Marinu. To ne isključuje proširenje postojećeg hotelskog objekta na bar stotinu kreveta, jasno uz suradnju s kućnom radnošću i perspektivom prelaska na takozvani zdravstveno - rekreacioni turizam. Ne smije se zaboraviti ni mogućnost da neke jače privredne organizacije iz unutrašnjosti na našem otoku podignu nove ili u mjestu adaptiraju postojeće objekte za svoja odmarališta.

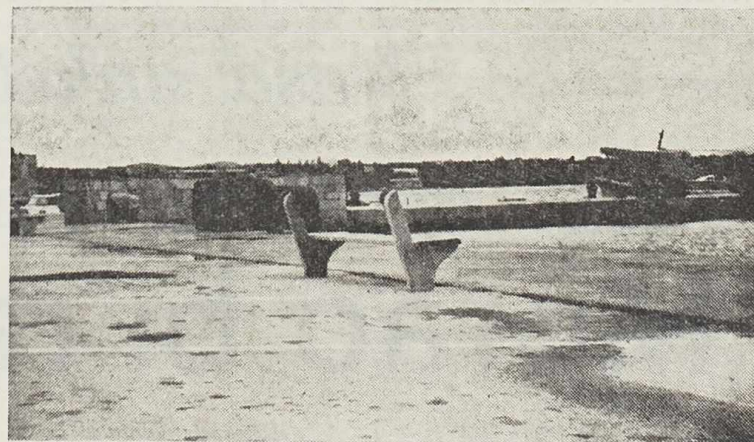
Dakle, kao temeljni pravac našeg neposrednog zalaganja u obzir dolaze visokokomercijalni objekti na položaju Oštrica — Malpaga. Mi smo tu već dosta zakasnili. Umjesto da smo onoliko snage i vremena utrošili oko izrade generalnog urbanističkog plana, čija je potreba neosporna, mogli smo pripremati teren za ovaj sadašnji trenutak (dolazak vode!) i bili bismo u mnogo povoljnijem položaju.

Urbanistički plan je prošle jeseni Skupština općine Sibenih prihvatila.

Sada je na redu izrada provedbenih urbanističkih planova koje treba na vrijeme donijeti, kako ne bi opet došlo do zastoja u gradnji, kada se bude javio investitor za turističke objekte. Provedbenim planovima trebalo bi što prije olakšati i pristupanje individualnoj izgradnji, koja je dosad dosta kočena.

Na nama je sada da se aktiviramo na pronalazenju pogodnog investitora za objekte turističke privrede u Zlarinu. Trebali bismo se više upoznati s postojećim mogućnostima i razraditi program svojih aktivnosti. Naši aktivni u Zagrebu, Splitu, Beogradu, Rijeci i Šibeniku trebali bi pomoći napore odgovornih drugova u Zlarinu i Šibeniku, da se što prije dođe do povoljne ponude ozbiljnog investitora. Šibensko se hotelijerstvo već zanima za zlarinske lokacije, ali se sporo odlučuje. Oni su već davno trebali i postojeći hotelski objekt u Zlarinu proširiti i preurediti, ali odgađaju, premda i njima mora biti jasno, da se i otočno područje mora uključiti u planove obalnoga turizma! Bilo bi normalno da šibenska turistička i ugostiteljska poduzeća Zlarin uklupe u svoje investicione i turističke programe - dok Zlarin potpuno ne opusti. No, da to predusretimo, bit će možda potrebno da se već sada okrenemo — i na drugu stranu...

Faust LJUBA
(Izvod iz zlarinskog lista)
»Pisma s otoka«

Kome su smetale ove kantinele

Kome su to tako smetale te dvije-tri duge kantinele koje su se tako mirno davale umornim nogama, dječjim šjolicama neumorno sisanim u žaru penjanja za trenutak smušenom narangalu, prislonjenim ostima? Možda su samo poslužile pubertetskom dokazivanju odraslih vodičkih vagabunda, a možda su, tko zna, trebale nekome u kakvom marangunskom pokušaju (da su tanje, eto jeftine zamjene kakvoj mastom nagriženoj »dugojoj«).

Tko god da ih je skinuo, skinuo ih je i sasvim je sigurno da ih nakon ove kritike neće doći vratiti. Drugo je sad pitanje, dokle će Vodičani šebući rivom gledati taj ostatak barbarluka i hoće li se naći netko (a dobro se zna tko se stara o mjesnim klupama) da joj vrati ukradena »leđa« i kad će to biti.

Valjda će biti do početka novog turističkog »vrenja«!

Slavica ARALICA

Pisma uredništvu

O dobronamjernim akcijama mladih

Druže uredniče!

Prije petnaestak godina u Velikoj Glavi sagrađena je školska zgrada. Onaj tko je planirao zgradu vjerojatno nije mislio da će u ovaj kraj zakoračiti vrijeme antibebipilula i suvremenog planiranja obitelji pa je planirao zgradu sa tri učionice, a za sadašnje potrebe dovoljno je i jedna.

Budući da je »proizvodnja« djece zakazala, a migracija mladih ljudi iz sela u grad velika, upisnika u prvi razred iz godine u godinu je sve manje tako da dvije prostorije stoje prazne neiskorištene.

Na sastanku političkog aktivna sela, predsjednik SSO Velika Glava Petar Zjalić, predložio je da se uputi molba osnovnoj školi »Bratstvo-jedinstvo« u Bratiškovcima jer je škola u V. Glavi njezino područje odjeljenje da dopusti omladinskoj organizaciji da jednu od praznih prostorija preuredi za održavanje priredbi, kino predstava i za održavanje sastanaka.

Nadajući se da će se na molbu odgovoriti pozitivno, omladinska organizacija se pobrinula za sredstva za uređenje spomenute prostorije. Znajući da se veliki broj omladinaca sakuplja u seoskoj krčmi, izlažući se alkoholu i kockanju gdje često dolazi do svađa i tuča Sekretarijat omladine došao je na ideju da prodaje sokove svake nedjelje za vrijeme školskih praznika, a od sakupljena novca da kupi materijal za pravljenje pozornice dok je klupe za sjedenje omladinskoj organizaciji poklonila Tvornica elektroda i ferolegura iz Šibenika.

Iako je SSO Velika Glava u svojoj molbi lijepo upoznao savjet škole u Bratiškovcima da će napraviti poseban ulaz

u prostoriju te da će prostori-ju vratiti školi čim se ukaže prijeka potreba, te da je nemoguće da bi održavanje predstava ometalo radnike škole u izvođenju nastave, jer se sve spomenute manifestacije održavaju praznikom ili nedjeljom. Na molbu je stigao negativan odgovor. Omladina Velike Glave se upozorava na nered i na nedopušteni javaluk (ne znam gdje je ikakav dopušten), na razbijanje bo- ca, za oštećenje brisača na a-utomobilu njihova radnika garažiranog u školskom hod-niku itd.

Treba napomenuti da je ka- karakteristično za mnoga sela naše zemlje da se zbog nepo- sjeđovanja prostorija čitav javni i kulturni život odvija u školskim prostorijama, pa nije čudno što je slučaj i u Velikoj Glavi. Mislim da tre- ba podržavati ideje mladih ljudi, a ne ih osporavati, ako su one dobronamjerne, jer su korisne za čitavo društvo.

Arsenije RADIŠIĆ

Iz Rogoznice

50 GODINA LOVA NA PLAVU RIBU MREŽOM

Prva mreža plivarica na našem području i u Dalmaciji napravljena je 1928. godine u Rogoznici. 1927. godine iz Amerike se vratio naš sugrađanin Fortunato (Srećko) Lušić — Ranko. Bio je za on- dašnje vrijeme veoma bogat doseljenik. Potječe iz prave ribarske obitelji. I sam je o- sjetio težak ribarski život i želio je ribara zaštititi od naj- većeg napasnika, štetočine i neprijatelja svih ribara, du- pina. Nakon završene klasič- ne gimnazije u Zadru, otišao je prije prvog svjetskog rata u Ameriku trbuhom za kru- hom. Poslužila ga je sreća da radi stalno u bankama. Na- kon 22 godine rada, svu svo- ju ušteđevinu prenio je u do- movinu i uložio u tadašnje vodeće zagrebačke banke. Već u Americi saznao je za mre- žu plivaricu. Po dolasku od- mah je želio realizirati svoju želju da ribara oslobodi noć- nog kroka, napora i vesala.

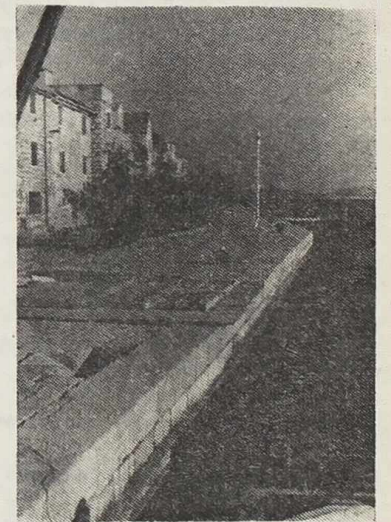
Mrežni uteg najbolje kvali- tete kupio je u Engleskoj. Brod leut je dao izraditi u Trogiru. Motor marke »Drot« kupio je u Švedskoj. Problem je bio u tome da se pronađe čovjek za izradu i primjenu plivarice. Naši ljudi, iza pr- voga svjetskog rata, bili su u- glavnom orijentirani na emi- graciju, jer se ovdje teško ži- vjelo, pa je Amerika bila »ze- mlja snova«. Tamo je bilo mnogo naših ljudi. Jasno, ne- ki su i tamo bili ribari kao i kod kuće. U tom je vreme- nu u Malom Ižu bilo nekoliko iskusnih ribara. Pokojni To- me Jelić sa svoja dva mješta- na došao je u Rogoznicu i iz- radio prvu mrežu plivaricu zvanu kanaštrala na prsteno- ve. Tadašnja prva plivarica je istog oblika kao i sadašnje velike plivarice. Prva pliva- rica imala je dosta nedosta- taka. Posebno je bilo s njom teško rukovati, jer je sve bilo predebelo i teško. Kod prve

plivarice bili su mišljenja da nije zgodno zatezati dno pli- varice užetom (imbrom) na brod- pa je nekoliko ribo- lovnih sezona u upotrebi bio uteg. Taj uteg koji je težio od 100 do 120 kg bio je samo ba- last, otežavao je posao i zato su ga brzo izbacili i zabora- vili.

Tada je plave ribe na pojedinim poštama bilo toliko mnogo da bi lađa svičarica plivala na ribi. Ulov je, zbog neiskustva da plivarica ne bi zahvatila morske grebene i ostala u moru (iskidala se), većinom izostao. Jedne lijepe ljetne noći poslije 10 godina rada sa plivaricom na meli svjetionika »Mulo« u jednoj pošti uhvaćeno je rekordnih 10 tona skuša. Od sve te ko- ličine nije ribar mogao zara- diti za cipele. Skuše u Šibe- niku nisu mogli prodati ni po dinar kilo, već su ih ribari kod Zlarina ponovno bacali u more. U Splitu, Kaštelima i Trogiru prodavale su se 2 di- nara i 1 dinar po kilogramu. Ovo radi usporedbe kako se ulov na uloženi kapital i trud nije tada isplatio, ali se mo- ralo ići u ribolov. Plivarica je bila duga 200 metara sa malom visinom od 30 m. Na- ime, ta je mreža imala u ci- jeloj svojoj dužini jednaku visinu. Riba bi se nasred mo- ra pasala uvijek na dubini od 50 do 100 metara. Kad bi se mreža počela stezati velike količine ribe bi nestale u du- bini. Poslije rata mladi riba- ri su u potpunosti usavršili ribolov sa plivaricom. Oni sa- da bez nekog straha zapašu velika jata na poštama za ko- je unaprijed znaju da je dno ravno. Olovo padne na dno. Riba više nema izlaza. Velike plivarice koje love u velikim dubinama visoke su (široke) i preko 100 m. Sada kada se ribolov u potpunosti moderni- zirao i usavršio, više nema plave ribe skuša i lokarada.

Šime LUŠIĆ

Tribunjska riva

Tribunjska riva nekada jed- no od glavnih šetališta danas je u trošnom stanju, zahvalju- jući pjeskarima i njihovim mušterijama, prevoznicima, ko- ji su godinama punim kamio- nima pijeska vozili preko nje. Pjeskara i teških kamiona vi- še nema (oni su rijetkost). Ipak iza njih su ostala vidlji- va oštećenja, kako na dijelu rive koji je pod morem tako i na dijelu obale koji je vid- ljiv na površini. Nikoga se vi- še ne može okriviti. Takvo stanje obale, koja sada nosi ime »Ustanička obala« zabri- nulo je i rukovodeće ljude u Mjesnoj zajednici koji su in- tervenirali kod SIZ-a za odr- žavanje malih luka, i prema tome po svemu sudeći uspjeli su, jer ovih dana počeli su ra- dovi na obnavljanju dijela o- bale koji je porušen. Poprav- ljat će se dio obale u dužini od 50-tak metara, i za tu svr- hu SIZ je odvojio poprilična sredstva. Sve radove na ob- navljanju tribunjske rive iz- vodi poduzeće »SPUZVAR« iz Krabnja.

Na slici: Riva pred početak obnove.

R. F.

Dobitnici Nagrade grada

Liječnik težaka,
radnika...

Nagrade ponekad stižu kasno. No, kada stignu u prave ruke, kad su nagrade za dio života poklonjene ljudima, otkinute od onoga što bi se trebalo samom sebi pružiti, onda stižu u pravo vrijeme.

Tako je i Nagrada grada Šibenika, ove godine uručena dru Krešimiru Trlaji, stigla ipak na vrijeme kao zadovoljština, priznanje za jedan pionirski rad, za trud, nadasve za radni vijek poklonjen čovjeku.

Dr. Krešimir Trlaja

Još u predratnom razdoblju, kao mladi liječnik Socijalnog osiguranja, dr. Krešimir Trlaja posvetio se rješavanju brojnih zdravstvenih problema radnika, a kao čovjek svoga grada nesebično je pomagao šibenskim težačkim porodicama i gradskoj sirotinji.

I okupaciju je dočekao i ispratio zajedno sa svojim sugrađanima. Prve poratne godine dočekao je spreman da opet krene ispočetka. Bilo je malo liječnika, slabo organizirana zdravstvena služba, a potrebe za zdravstvenom zaštitom su narasle. Trebalo je organizirati zdravstvenu službu. U takvoj situaciji dr. Trlaja potao je ravnatelj Doma narodnog zdravlja.

Cijelo svoje znanje i iskustvo posvetio je tada rješavanju problema vodoopskrbe, sanitacije i sprečavanja zaraznih bolesti. Ne samo grad, nego i sva naselja u našoj općini, pa i na području kninske i drniške općine, mjesta su njegova djelovanja. Ponekad i pješice, sa ljudima iz sanitarne ekipe, posjećivao je sva sela i zaseoke; teško da tu ima netko koga se ne sjeća. Kloriranje bunara, sanacija bara, borba protiv komaraca samo su dio pregalačkog rada na stvaranju zdravije okoline. Rezultat tog rada je naglo opadanje oboljenja od mnogih bolesti, a organiziranim cijepljenjem smanjen je i broj oboljenja od dječjih zaraznih bolesti.

Kao rezultat ostala je generacija koja dolaze Epidemiološka stanica čiji je inicijator i osnivač dr. Krešimir Trlaja.

Uporna borba i dokazivanje da samo zdrava okolina može uvjetovati osobno zdravlje čovjeka ostali su trajnom osnovicom na kojoj se mora dalje nadograđivati u suvremenim uvjetima. Zoran BUJAS

— Hajde da vidimo što si naučio: napravi mi tuce porcija od uvoga...

Na adresu
„Autotransporta“

Sve je, naime, izgledalo kao prizor iz nekog filma kriminalističkog žanra.

Nedjelja, 12. studenoga, autobusno stajalište u Drnišu. Budući da nema natkrivenog prostora, jedna putnica sjedi u putničkom automobilu svoga oca, točno na autobusnoj stanici, čekajući da naiđe autobus šibenskog »Autotransporta« na relaciji Knin — Drniš — Šibenik. Čekanje se doista nije otežalo. Autobus je bio točan, pojavio se iz pravca Oklaja točno u 19.10. Očekujući da napravi mali krug kroz dio grada i pojavi se na autobusnoj stanici, putnica je izašla iz putničkog automobila i spremno čekala na peronu stanice.

I onda — nastaje zaplet...

Shvativši da se autobus najvjerojatnije više neće pojaviti na stajalištu, i da već uveliko grabi kilometre prema Šibeniku s putnicima koje je usput skupio izvan stanice, dvoje ljudi se automobilom uputilo s namjerom da ga presretne, jer je »ostavljena« putnica morala stići u Šibenik upravo tim autobusom.

Jurnjava ne baš bezazlenom cestom prema Šibeniku, završila se negdje kod Pakova sela, ispred »odbjeglog« autobusa. I počinje kulminacija, koja je imala dva dijela.

Prvi se odnosi na putnicu koja je ušla u autobus. Na prigovor koji se odnosio na činjenicu da autobus nije stao na autobusnoj stanici u Drnišu, zapljusnule su grube riječi, uvrede i prijetnje koje joj je uputio konduktor (mlad čovjek!). Svom snagom odbacivši svoje, pomično sjedalo, uz odgovarajuće geste joj je »ponudio« da će je izbaciti iz autobusa ukoliko »ne prestane«. Prigovorivši joj zbog toga što se ona njemu nije ispričala zbog zaustavljanja na cesti u Pakovom selu, izrazivši sumnju da je ona uopće čekala u Drnišu (!) itd. itd., a sve skupa poprativši zna se

kakvim rečenicama i gestama, konduktor je — na prilično čudan način — htio opravdati svoj postupak. Zaista — čudan. A sve se moglo riješiti najkraćom mogućom isprikom: desilo se, ne ljutite se. Nakon takvih riječi, rijetko da bi se tko mogao i dalje srditi.

Čovjek lako, pogotovu »za vruće rane« dođe na ideju da nekoga zbog nečega prijavi, tuži, kazni, a onda se, kako vrijeme prolazi, malo ohladi, bude mu žao krivca i posljedica koje bi mogao snositi, i — ako se baš ne radi o nekim

»životnim stvarima« — odustane od svojih ideja. Tako je bilo i tada. Nakon dolaska u Šibenik, međutim unatoč »nižoj temperaturi« razgovora konduktor nije našao za shodno da se — makar ispriča poslije svega.

No zbog drugog dijela »zapleta«, koji se odnosi na oca putnice, starijeg čovjeka, koji se uz izvjestan rizik po sebe i po nju, jurio za Autotransportovim autobusom — ova priča ipak zaslužuje da dobije makar ovaj »novinski« epilog. (OK)

Crtica:

Susret

Susretnem Dragana na ulici i tek što smo se pozdravili on me upita:

— Kad se ženiš?
— Uskoro.
— Kad ćeš dobiti stan?
— Ne znam. Možda za deset, petnaest godina.

— Kolika ti je plaća?
— Oko petsto tisuća.
— Malo!?
— Pa i nije.
— Kad si zadnji put bio kod kuće?
— Jučer.
— Ja nisam ima nekoliko mjeseci. Razbio sam auto, a moji to i ne znaju.
— Hoćeš li kući za Dan Republike, pitam ga.

— Neću. Pun sam posla. Radim vikendicu. Napravio sam prizemlje i započeo prvi kat.

— ?
— Do sada sam utrošio preko dvadeset milijuna.

— Lako ti je kad imaš.
— Radim privatno.
— Dobro zaradiš.
— Kako kada. Uglavnom sam zadovoljan.

— Gdje stanuješ.
— Podstanar sam. Upravo ovih dana očekujem stan. Prvi sam na listi.

— Dobar si. Brzo si se skućio.
— Pa jesam. Da recimo prodajem teren za vikendicu i sve ono što sam do sada uradio uhvatio bih preko sedamdeset milijuna.

— Lijepo...
— Zato sam i »zapeo« da je završim kako bi je na ljeto iznajmio turistima. Računao sam da će mi se isplatiti za nepunih pet godina. Tu smo se rastali.

Velimir KARABUVA

Mnogi naši građani su ogorčeni zbog prestanka rada lokalne radio-stanice, koja je bez obzira na kvalitetu emitiranog programa, bila jedino dnevno »glasilo« komune!

— Ponavlja se na neki način situacija koja se zbivala u vezi s izlaskom i gašenjem »Šibenskog lista«, reče nam Krešo PAVLOVIĆ, student prava, tražeći objašnjenje za situaciju prestanka rada Radio Šibenika.

— Žao mi je i čini se da se ovo nigdje drugdje ne bi moglo desiti. Oprema nije nabavljena od osnutka i logično je bilo očekivati takav krah... Problem je u kulturi građana Šibenika, u svijesti i savjesti općine, zatim i odgovornih za informiranje, koje je i Ustavom postavljeno kao »conditio sine qua non« (preduvjet) samoupravljanja. Pa i u tradiciji, čini mi se; kao da nismo navikli imati sistem informiranja, već možemo samo jedno — list tjedni, ili radio dnevni...»

— Krivci su isti kao kada se prije jedanaest godina gasio naš list. Zašto oprema koja je trebala biti nabavljena još prije deset godina, nikada nije stizala, pitam ja njih?« Toliko nam reče Krešo Pavlović, koji

Naša anketa
Građani o »infarktu Radio Šibenika«

„Morao bi raditi...“

uzgred, spomenu i lošu kvalitetu emitiranog radio programa, predlažući nove ideje — manje želja slušalaca, više kontakt emisija i dobre glazbe...

Jagoda RAIĆ, konobar: — To je grozno, svi imaju radio, i Zadar i Split. Moramo slušati drugi program Radio Zagreba.

Marija KURSAR, trgovac: — A zašto Radio ne radi? Tko je kriv? Morao bi raditi, nedopustivo je da se gasi...

Jedna postarija žena nam ne htjede reći kako se zove, kaže da to nije bitno, nego je bitno ono što misli i evo, kaže: — Jasna stvar da se to nije smjelo desiti! Samo pre-

ko Radija smo mogli svaki dan saznati sve što se događa u okolici. Zašto nas nisu pitali? Građani bi svojim sredstvima pomogli po svaku cijenu da se sva potrebna oprema nabavi. Samo da se program emitira onako kako treba u jednoj komuni...»

Student Toni PAŠKOV traži razloge ovakvoj »nebrizi«.

— Čini mi se da žitelji ovog grada nisu dovoljno zainteresirani za kulturno - zabavni program, što se vidi i na drugim primjerima; odnosu prema domovima kulture, kulturno-zabavnim i društvenim kućicama, i ako hoćete, disco-klubovima i klubovima mladih; i ne samo njih!

A kad opet počne emitiranje programa, moraju se ostvariti kontakt emisije i živa riječ našeg građanina. Također, se moraju javiti i omladinske tribine...» završava Paškov.

I, evo što nam je rekao novinar Joško ČELAR, u povodu privremene obustave emitiranja Radio Šibenika.

— Prestanak rada Radio Šibenika, uslijed dotrajalosti uređaja, nije me suviše iznenadilo, jer se već moglo čuti kako radio stanici u Šibeniku prijete »tehnički infarkt«. Osim toga, već duže vrijeme, prijem programa je dosta slab, što je bio znak da nešto nije u redu. Naravno, šteta je što

se to dogodilo sada, kada Informativni centar tek staje na svoje noge.

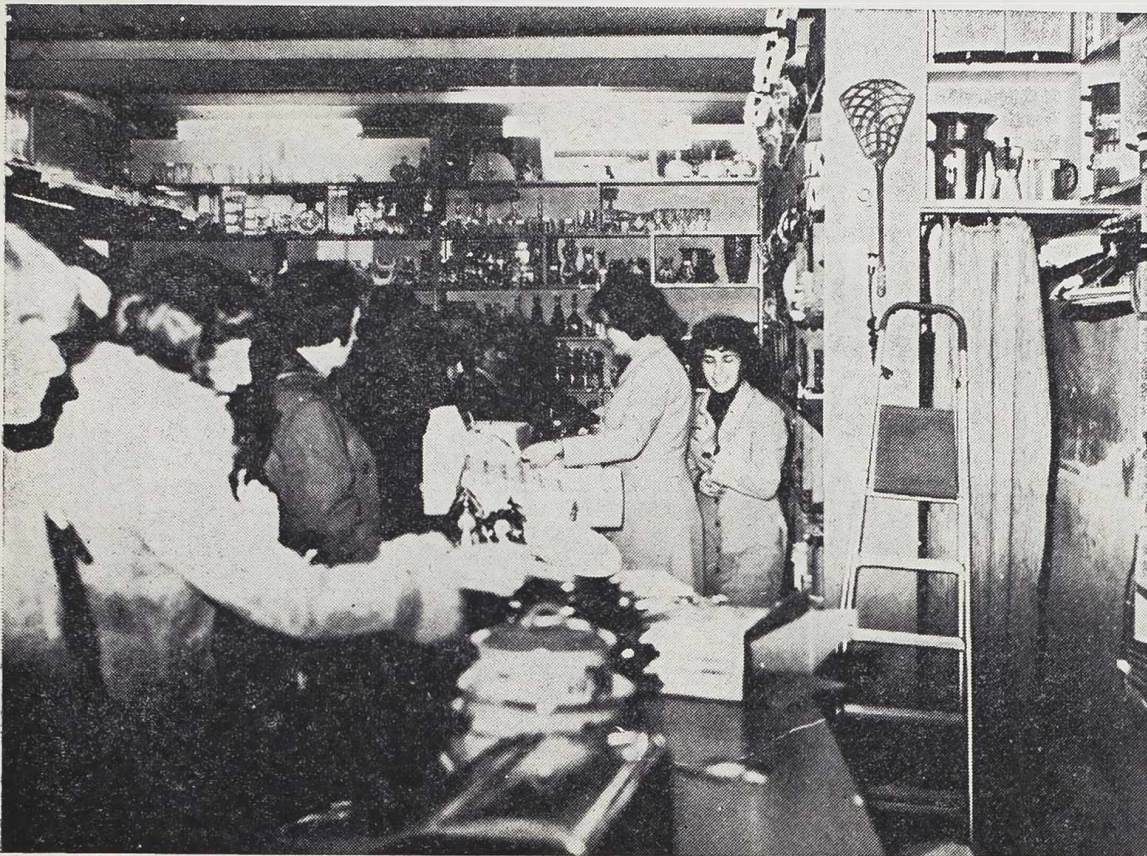
Ne mislim da je netko zanezario ovaj problem, ili da je njega »nije znao«, ali vjerujem da je rješenje trebalo tražiti ranije, a ne sada, kada je do »infarkta« već došlo. Možda neki nisu ni vjerovali da bi Radio Šibenik mogao zašutjeti.

Nova oprema za Radio iz inozemstva? To bi bilo dobro, ali osobno ne vjerujem da će to ići tako brzo. Teškoće oko uvoza su poznate. Čuo sam i mišljenje kako ne bi bilo problema nabaviti jaču radio stanicu sa rashodovanih velikih brodova. Neki kažu da su to jake stanice i da bi to bila »laka procedura«.

Eto, ima svakakvih prijedloga. Treba sada raditi na tome da »muk u eteru« Radio Šibenika ne bude suviše dug. Jer, tako je to sa sredstvima informiranja. Kada djeluju, tu su, pored nas, žive s nama. Ali, kada »zamuknu«, brzo se zaboravljaju i teže obnavljaju. Bila bi velika šteta kada bi se to dogodilo i sa Radio Šibenikom.«

Bahrija KOLAR

○ nezaposlenima

Kad bise svi prijavljivali...

Prema posljednjem izvještaju SIZ-a za zapošljavanje u Šibeniku, tamo je evidentirano, primjerice radi 163 trgovačka pomoćnika (prodavača), oko 150 konobara, itd. Naravno, da je broj nezaposlenih u navedenim zanimanjima i veći s obzirom da je mnogo i onih koji se, iz ovih ili onih razloga, uopće ili pak neredovito prijavljuju SIZ-u za zapošljavanje.

Pri nadležnom školskom centru i dalje se osposobljavaju učenici za navedena zanimanja, istina sada po posebnim programima, a što je u skladu sa reformskim zahtevima na srednjem stupnju obrazovanja (primjera radi, na kraju školovanja su 2 finalna odjeljenja prodavača, a u ovoj školskoj godini je unisano jedno novo odjeljenje). Mnoga odjeljenja predviđena za tzv. deficitarna zanimanja, ostala su nepopunjena. Uzalud su raspisivani dopunski natječaji. Mnogo je onih koji su radije riskirali godinu, nego da upišu neželjeni program.

I dok se s jedne strane bilježi evidentno povećanje nezaposlenih prodavača, na primjer, i dok škole uporno upisuju nova odjeljenja, dotle trgovačke radne organizacije na području komune stidljivo bilježe tzv. tehnološki višak, obrazlažući ga raznim prihvatljivim i neprihvatljivim razlozima (povećani postotak bolovanja, pretežno ženska radna snaga, i sl.), a posljedice su relativno slabi poslovni rezultati i sve ono što iz toga proizlazi.

Da li to znači da su nade na zaposlenje onih koji strpljivo čekaju posao već duži period, u ovom slučaju prodavača, neosnovane i da su im izgledi da se uključe u rad i tokove samoupravljanja samo na papiru, dakle nerealni?

Naravno, da nije tako i da takva razmišljanja poprimaju ekstremne razmjere, ali situacija je više nego ozbiljna i potrebno je angažiranje svih odgovornih društvenih faktora na razrješenju toga problema. Jer zasigurno je da se stvari ne smiju prepustiti slučaju i očekivanju da će se izgradnjom robne kuće ili Opškrbnog trgovačkog centra u predjelu Šubićevac ublažiti ili čak rije-

šiti problem nezaposlenosti prodavača. Dosadašnji naponi odgovornih faktora bili su usamljeni i, rekli bismo, nesistematski pokušaji. Svaka čast stručnim službama SIZ-a za zapošljavanje u Šibeniku koji iz godine u godinu provodi akcije stručnog osposobljavanja i nastoji popuniti praznine u zanimanjima za koja kao da ne postoji interes (građevinska i metalska struka, u prvom redu), ali da li je to dovoljno, pitanje je. I nije li preskupa akcija osposobljavanja prodavača ili konobara, na primjer, čije školovanje traje 3 i više godina, za zanimanje tesara, nautičara ili slično. Diskutabilno je također i pitanje koliko će biti samostalnost i voljni element »osposobljenih«, ako se zna da oni tome činu pristupaju iz puke nužde.

Bi li je pokušaja da se tom problemu pristupi i s jedne druge strane i stvore uvjeti uključivanja nekih zainteresiranih faktora u akciju otvaranja novih poslovnih kapaciteta, a time stvaranja mogućnosti za zapošljavanje većeg broja prodavača. Tako je RO »Šibenka«, početkom 1976. godine pokušala pismenim putem stupiti u kontakt sa tadašnjim Zavodom za zapošljavanje i Općinskim sindikalnim vijećem radi udjela dijelom sredstava u otvaranju novog prodajnog prostora, no očekivano reagiranje je izostalo.

I tako, pored učestalih priča i žalopojki, broj nezaposlenih

u suficitarnim zanimanjima raste. I kad se s vremena na vrijeme pojavi oglas, naročito u vrijeme sezone, za popunu određenog broja slobodnih radnih mjesta, pa makar se to radilo i o vremenu od nekoliko mjeseci, pristigne preko stotinu molbi. Pritisci se vrše sa svih strana, ukazuje na socijalno stanje pojedinaca, vrijeme čekanja kod SIZ-a za zapošljavanje i sl. Očekuje se dosljedna primjena Društvenog dogovora o zapošljavanju, ne vodeći pri tom računa da su i članovi organa nadležnog za prijem radnika samo ljudi, da kad od stotinu i više kandidata moraju izabrati desetak ne mogu zadovoljiti sve one koji su podnijeli prijavu na oglas, pa da se na glavu postave.

I tako to biva iz godine u godinu.

Sve manje šansi za zasnivanje radnog odnosa u mnogim zanimanjima.

Bez obzira da li je riječ o neodređenom ili pak određenom radnom vremenu.

Razrješenje problema nezaposlenosti ili pak njegovo ublaženje traži puno angažiranje svih društvenih faktora, počev od stručnih službi SIZ-a za zapošljavanje, sindikata, organizacija udruženog rada i drugih društveno-političkih faktora.

Povremene (kampanjske) akcije neće dati očekivane rezultate.

To u cijelosti potvrđuje dosadašnja praksa.

Živko ŠARIĆ

Zašto se ne organiziraju tržišni sajmovi

Zakonom o prometu robe i usluga koji je već stupio na snagu regulirano je uz ostalo, i pitanje organiziranja stočnih sajmova. Odredbama Zakona, tradicionalnim klasičnim sajmovima na kojima se kupoprodaja obavlja na stari način — udaranjem dlana o dlan — sada je odzvonilo. Takvi se sajmovi ukidaju, a umjesto njih organiziraju se otkupne stanice i pazari za međuseljča-

ku razmjenu. U većini dijelova republike, kako se saznaje, odredbe spomenutog zakona se poštuju, odnosno stočni sajmovi se organiziraju po novim propisima. U općini Šibenik, međutim, tome se poklanja malo brige. Naime, dosad se nije ništa učinilo i za svoje područjenije donijela odgovarajuće odluke o organizaciji stočnih sajmova.

R. TRAVICA

„Robna kuća u izgradnji“

Zastoji skupo koštaju

Šibenčani već dugo čekaju svoju prvu robnu kuću — mjesto na kojem će bez puno lutanja moći — kako se to obično kaže — kupiti sve »od igle do lokomotive«. Takav način kupovanja u svijetu je već oдавно uvriježen, ponegdje već i prevladan, jer se potrošači očito sve više ponovno opredjeljuju za specijalizirane prodavaonice, umjesto robnih kuća, u kojima se navodno može kupiti sve, ali često u oskudnom izboru. To, međutim, nije tema ovog napisa.

Mi smo ovih dana posjetili radnu organizaciju u osnivanju »Robna kuća u izgradnji« da bismo saznali kako napreduju građevinski radovi u predjelu Plišac, na lokaciji koja je predviđena za novi trgovačko stambeni centar grada.

Kao što je poznato, kamen temeljac za robnu kuću položen je prije nešto više od godinu dana, zapravo 3. studenoga prošle godine. U međuvremenu, svi se potrebni poslovi nisu odvijali planiranim tempom, pa su građevinski radovi počeli gotovo godinu dana nakon polaganja kamena temeljca.

O čemu je zapravo riječ?

Prema informaciji koju smo dobili od Maksima Brkića — Pancirova, direktora »Robne kuće u izgradnji«, iskopni zemljani radovi završeni su u početku travnja ove godine. Do tog roka, prema sklopljenom ugovoru s poduzećem »Plan«, trebali su biti gotovi i svi izvedbeni projekti. Poduzeće »Plan«, međutim, nije u dogovoreno vrijeme izvršilo svoju obavezu prema »Robnoj kući«, pa su projekti — i to nepotpuni — završeni tek polovicom svibnja, a

dokumentacija potrebna za gradnju ovog objekta nije ni do danas kompletirana.

»Neizvršavanje ugovorne obaveze »Plana«, ističe Maksim Brkić — Pancirov povećalo je troškove izgradnje robne kuće za nekoliko stotina milijuna starih dinara, a uvjetovalo je — dakako — i pomicanje predviđenog početka građevinskih radova.

Tako su, eto, na površini od oko 8.000 m², koliko će zauzimati robna kuća, građevinski radovi — kako rekosmo — počeli tek prije kratkog vremena. Posao je povjeren šibenskoj »Izgradnji«, koja je ovog ljeta na javnoj licitaciji ponudila najpovoljnije uvjete. Rok za dovršenje je 13 mjeseci, pa se očekuje da će — ukoliko ponovno ne dođe do zastoja — robna kuća biti dovršena do kraja iduće godine. U tom bi razdoblju trebao biti najvećim dijelom završen i drugi dio ovog kompleksa — blok stambenih zgrada, u prizemljima kojih će biti smještene specijalizirane prodavaonice i razne druge službe, poput pošte, banke, ambulante, frizerskog salona i drugo.

Na taj bi način, novi trgovački centar u predjelu Plišac trebao imati na jednom relativno malom prostoru, i raznovrsne sadržaje i raznovrsne mogućnosti kupovanja. Pa, ako povjerujemo onoj staroj i vjerojatno provjerenoj poslovici »tko čeka dočeka«, onda bi — s obzirom na dugogodišnje čekanje — Šibenčani zaista trebali dočekati suvremen i funkcionalan trgovački centar.

Živana PODRUG

Bilješka

ŠAMAR

U svima je atmosfera slična... Mnogo dima, praznih i zamagljenih pogleda, izgubljenih i još »svjesnih« generacija koje »traže« način svoje potvrde i ispoljavanja, ali i novinu i promjenu, od jednog do drugog, bezbrojnih šibenskih kafića.

A u ovim kutićima ponavlja se ista slika. Pogledi i »pregledi, te odmjeravanja šminke« i prosto, »da vidim samo koga unutra ima«...

Ne nađe se mnogo novih lica ni u jednoj od ovih kutija... Zašto mladi u Šibeniku nemaju druga mjesta okupljanja — uzdišu neki, razmišljajući pri tome tko bi trebao da ih stvori, i što da pri tom učini omladina sama...

Između gutljaja kave, amara, piva, soka ili viskija, pomisle na plesne dvorane, sale, društvene igre i zabave... Ali, nemaju gdje i zato moraju u kafiće.

Osjećaju se zapostavljenim od strane starijih generacija koje bi im trebale stvoriti preduvjete društvenog i kulturno zabavnog angažmana i govore da se o njima na našoj općini ne vodi dovoljno računa, počev od zapošljavanja... Govore i o sebi i svojim vršnjacima, bez predrasuda, i kritički i samokritički, ali ne čine ništa osim ispijanja svog pića...

Htjeli bi promjenu? I da se desi nešto nesvakidašnje. Što, to ne znaju? Možda da šetači s Poljane svi siđu na saobra-

ćajnicu i poprate uzvicima automobil koji naiđe, kao što se dogodilo prije jedan mjesec dana...

Ili, da se dogodi kao ovo, čemu je slučajno i autor ove bilješke bio očevidac.

Da u kafić među mlade uđe postarija majka jedne petnaestogodišnje djevojčice (ili još mlade?), koja je poslije škole, krišom svratila u kafić.

Jedino njoj tu nije dosadno, naprotiv, osjeća se kao u slatkom raju, uživajući zabranjeno voće i skrivajući pod kaput školske knjige. To su joj prvi susreti sa životom »starijih«. A evo, majka joj pred svim tim idolima i željama, bez imalo razmišljanja, opali i te kakav šamar i potjera je kući!

Neki se nasmijaše, drugi povikaše na ove što se smiju. Razmišljaju mladi i o sjaaju, i o smijehu i jadu. Ali, čemu i šamari, kao i ono bez njih?

Sutradan će i ova djevojčica ponovo bježati u kafić. Najprije krišom, a potom slobodno, kao i drugi. Iz navike. Više u njemu neće vidjeti nikakve »velike tajne«, niti zabave. I ona će možda pričati o tome kako mladi nemaju mjesta za zabave...

Hoće li možda onaj šamar promijeniti njen način zabave? Ili što treba da se uopće učini?

Bahrija KOLAR

Ansambl iz Zaira na idućem JFD

Direktor Jugoslavenskog festivala djeteta Drago Putniković, primio je u nedjelju Masunga Mundale, umjetničkog direktora Baleta mladih »Mu-

Masungu Mondale

chezo«, koji djeluje kao poseban dio Nacionalnog baleta u glavnom gradu nesvrstanog

Zaira—Kinshasi. Tema razgovora bila je mogućnost nastupa spomenute baletne grupe na idućem, 19. JFD. Prema onome što je dogovoreno, ansambl sastavljen pretežno od djece boravit će tjedan dana u Sibeniku, i za to će vrijeme programom nacionalnih plesova uz pratnju tradicionalnih instrumenata (na kojima sviraju djeca) nastupiti u službenom dijelu programa Festivala, kao i u susjednim mjestima naše općine. Nakon načelnog dogovora, preostaje još da program pregleda i potvrdi njegove kvalitete ataše za kulturu u Jugoslavenskoj ambasadi u Kinshasi. Tako će baletna grupa »Muchezo« biti jedini predstavnik afričkog kontinenta na idućem JFD. Kao što je poznato, od stranih ansambala gostovat će još predstavnici američkog, evropskog i azijskog kontinenta.

Nastup zairskog baleta mladih bit će još jedan doprinos suradnji nesvrstanih zemalja i na polju kulture.

J. G.

Poslije „Mjeseca knjige“

KAKO DO JEFTINIJER KNJIGE

Knjiga se kod nas malo kupuje — istina je na koju ne ukazuju samo puna skladišta izdavačkih kuća, već i vidna preorijentacija knjižara na prodaju drugih proizvoda. U knjižarama se, naime, od knjige znatno uspješnije prodaje kancelarijski pribor i niz drugih artikala. Knjiga je, svojom cijenom, nepriступačna kupcu. Niske naklade i sve bolja tehnička oprema, čine knjigu sve skupljom. Osim toga, i način prodaje je zastario. Kupac sve više očekuje da mu se knjiga nudi, što je i razumljivo, ako je njena cijena takva da se može kupovati samo na kredit. Ni uvjeti kreditiranja nisu više tako povoljni — čim rok otplate prelazi šest mjeseci, zaračunava se kamata od šest ili osam posto. To i onako skupu knjigu čini još skupljom. Da bi situacija bila još zamršenija, nije sigurna ni sudbina putujućih prodavača knjiga, čiji se status našao nedavno i na dnevnom redu Izvršnog vijeća SR Srbije.

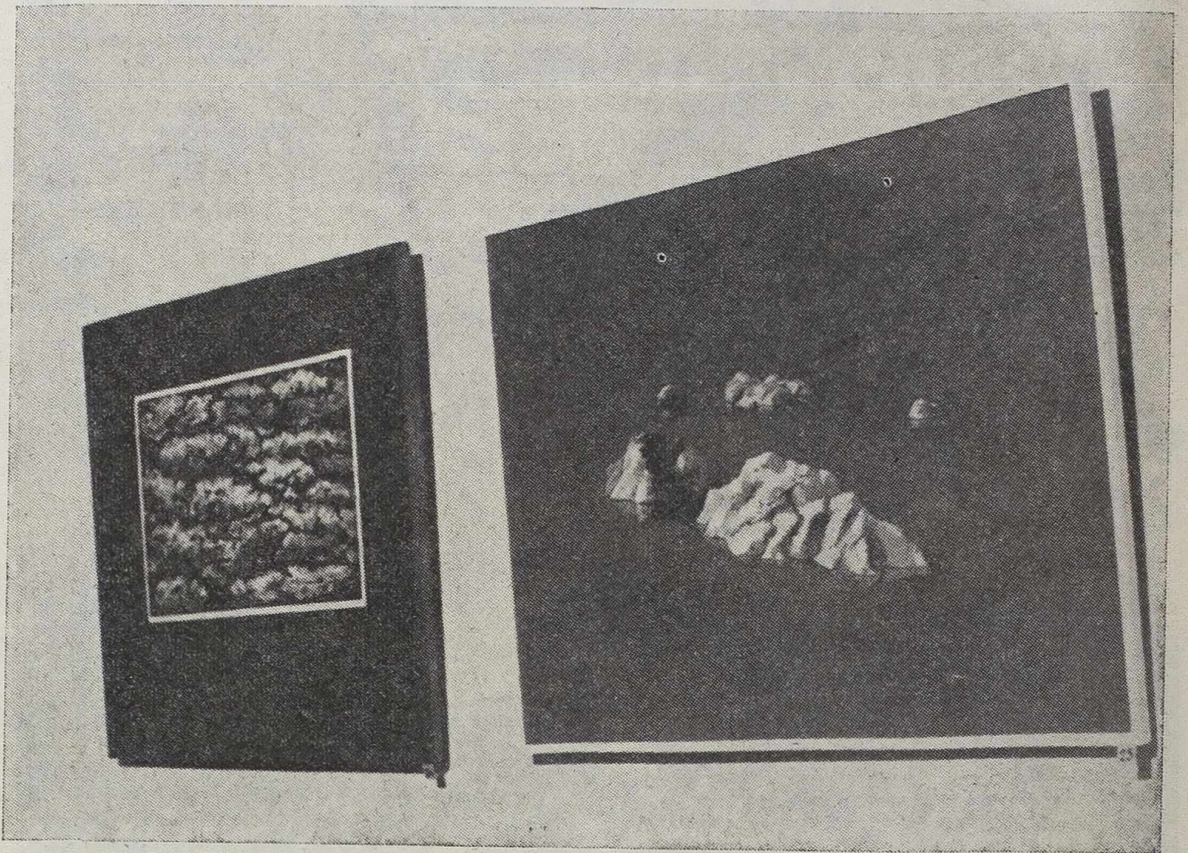
Cijena nije mjerilo vrijednosti knjige — dobra knjiga može biti i jeftinija. Što knjigu čini skupom? Koliko u nabijanju njene cijene učestvuju tzv. objektivne okolnosti? Koliko je tzv. subjektivnih slabosti, i što se može učiniti da knjiga cijenom bude pristupačnija radnom čovjeku? Od toga da li je i koliko knjiga dostupna mnogome zavisi ostvarivanje ključnih ciljeva socijalističke samoupravne kulturne politike.

Jedan od činilaca koji određuje cijenu knjige su troškovi štampanja i opremanja. Ovi troškovi su sve

veći, dok se istovremeno, sam autorski rad ne vrednuje dovoljno. U ukupnoj cijeni najmanje košta sama pisana riječ. Brojke govore da izdavačke kuće često ne ostvaruju ni minimalnu akumulaciju, a ne mimoilaze ih ni gubici. U potrazi za zaradom, oni se okreću konjunkturalnim izdanjima i publikacijama komercijalno - propagandnog karaktera. Tako se i događa da se istovremeno štampaju čitave edicije iste tematike, dupliraju poslovi, uzajamno natječu i onako preobimnom ponudom, uz nedovoljnu potražnju.

Suradnja izdavača, knjižara i grafičke industrije nije na visini. Lišena je dugoročnosti i trajnije poslovne povezanosti. Dogovaranje i traženje zajedničkog interesa je, čini se, pretežak posao u ovoj branši. Modernizacija u grafičkoj industriji nepovoljno utječe na izdavače, koji se iz visokih troškova jedva izvlače uz pomoć kredita. U svemu tome, biblioteke malo pomažu, jer je njihov otkup knjiga simboličan. U svijetu oko polovine jedne produkcije otkupe biblioteke, a druga polovina redovno nađe mjesto u prodajnoj mreži. Kod nas, u oba slučaja, ide teško.

Valjalo bi uraditi nešto kako bi knjiga dobila pravo mjesto i tretman u našem društvu. U situaciji kad društvo s njom nije potrebno i navika, ne može se mnogo ni očekivati. No, utoliko je nerealnije očekivati da će se stanje poboljšati uz ovako visoke cijene. Knjiga mora postati pristupačnija radnom čovjeku.

S izložbe likovnih radnika Šibenika

SA „TRIBINE U 6“

„OKUPACIJA U 26 SLIKA“

»Tribine u 6« koje organizira Centar za kulturu, a na kojima gostuju naši poznati umjetnici, kulturni i javni radnici, nastavljaju rad i ove jeseni. Na prošlog, održanoj u četvrtak, 9. studenoga, o temi »Interpretacija jednog revolucionarnog događaja«, govorio je Lordan Zafranović, autor

Lordan Zafranović

»Okupacije u 26 slika«, prvo-nagrađenog filma s ovogodišnjeg pulskog festivala i nosilac jedne od glavnih uloga, giumac Zvonko Lepetić. U skoro dvosatnom razgovoru, kojem je — i to treba reći — prethodilo višednevno prikazivanje filma u kinematografu Šibenik, dotaknuto je niz zanimljivih momenata vezanih uz nastanak ovoga filmskog djela koje su mnogi kritičari nazvali »najsuvremenijim« na ovogodišnjem filmskom festivalu u Puli.

Odgovarajući na brojna pitanja publike, Lordan Zafranović je rekao, da je »Okupacija« nastala na temelju istinitih dokumenata iz Dubrovnika 1941. godine. U filmu, on je ružne i surove, ali stvarne događaje iz okupacije suprotstavio poetičnim, romantičnim i lijepim dubrovačkim ambijentima, i na toj suprotnosti ljepote i zla sagradio čitavu suštinu filma. Na taj je način nastao nekonvencionalan

film o našoj narodnooslobodilačkoj borbi, koji se nije zadržao samo na pukoj rekonstrukciji događaja, na fizičkom činu revolucije, već i na njihovom utjecaju na ljude, na njihovom psihi. Tako »okupacija u 26 slika« postaje i svojevrsna analiza unutrašnje drame čovjeka, procesa u kojem se fašizam počinje radati u određenoj sredini, ali i procesa u kojem se čovjek te iste sredine i u istim uvjetima buni, diže i pronalazi svoje dostojanstvo. Riječ je zapravo o raslojavanju jedne građanske sredine, koje na najbolji mogući način gradi na sudbinama trojice glavnih junaka, trojice mladića, prijatelja, koji se motivirani različitim pobudama, opredjeljuju za dvije moguće »strane« u revoluciji: uz okupatora ili protiv njega.

Na primjedbe o surovim i krvavim scenama iz autobusa, Lordan Zafranović i Zvonko

Lepetić su govorili o potrebi da te užasne scene rata, koje su, uostalom, istinite, postanu i ostanu trajna opomena svima onima koji rat ne pamte, kao i onima koji su, kao i sve ružno u životu, uostalom, pomalo i zaboravili njegove strahote. Govora je bilo i o snimanju tih scena u kojima je, uz režiju, do izražaja došla i izvanredna majstorija u pravljenju maski i filmskih efekata. Bile su to, kako je rečeno, scene od kojih gledaoci okreću glavu, ali zbog kojih i plješću na kraju filma.

U zanimljivu razgovoru koji je okupio velik broj posjetilaca u foajeu Kazališta, Lordan Zafranović (čiji je otac Šibenčanin), spomenuo je mogućnost snimanja svoga slijedećeg filma u našem gradu. Tema će, kao i u svim njegovim dosadašnjim filmovima, biti Dalacija i njen čovjek.

Jordanka GRUBAČ

REKLI SU O ODGOJU

Dječje doba između treće i šeste godine života najznačajnije je za buduću uspješnu odgoj u osnovnoj školi, pa i za čitav buduću život.

(A. Kosović-Cvijić)

U jasnoj svijesti i pravoj prosvjeti sigurnost je čovjeka; u tome je i sigurnost pojedinog naroda.

(Lj. Nenadović)

Sitni su oni ljudi koji učiteljev rad sitnim smatraju.

(D. Obradović)

Primjer popravlja mnogo bolje od prijekora.

(Voltaire)

Tko se više jasno ne sjeća vlastitog djetinjstva, taj nije dobar odgajatelj

(M.E. Eschenbach)

Notes aktualnih tema

„Nogometni“ potez košarkašica

Miro KOTARAC od prošlog četvrtka više nije trener košarkašica »Šibenika«. Na kormilu jedinog šibenskog prvoligaša zamijenio ga je tandem mladih stručnjaka Amanović — Škarica. O potrebi tako bitne promjene u stručnom štabu valjalo bi i te kako razglabati. O načinu na koji je Kotarac prisiljen da napusti sastav svaka diskusija je, međutim, suvišna. Košarkašice su na jednom od treninga jednostavno otkazale poslušnost dosadašnjem treneru, ne želeći da dalje vježbaju pod njegovim vodstvom. Riječ je o činu, koji je daleko od sportskog. Šibenske igrarice poslužile su se metodom jugoslavenskih profesionalnih nogometaša, koji na taj način običavaju mijenjati trenere. A dokle su te (i slične) metode dovele jugo-nogomet, to svi dobro znaju.

Stoga, ne valja osuditi samo potez košarkašica, već i sve one, koji su ih podržali u njihovu nesportskom zahtjevu. Svakome, tko na bilo koji način podržava takve metode, zaista nije mjesto u sportu, kakav tražimo, za koji se javno izjašnjavamo.

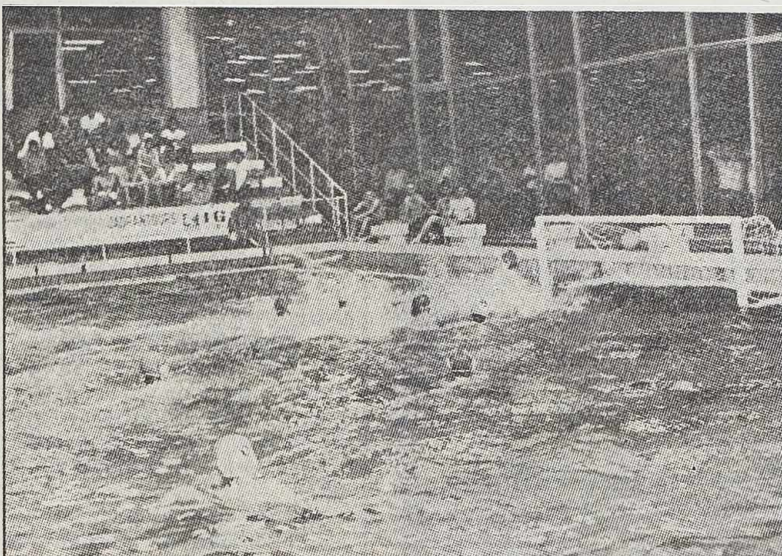
Konačno, lakomni potez igrarica »Šibenika« može ih koštati statusa prvoligaša. Sa samo dva koša razlike izgubljena je kod kuće utakmica sa sarajevskim »Željezničarom«, izravnim suparnikom u borbi za opstanak. Da u subotu klupa nije bila prazna — Kotarčevi zamjenici dali su pristanak tek u utorak — vjerujemo da bi dva vrijedna boda ostala na Baldekinu.

VRATIJA SE STOJO...

Šjor Stojko je (opet) službeno kao stručnjak na Šubičevcu. Zajedno sa Josom Begom, dugogodišnji uspješni trener pionira i juniora »Šibenika« Stojan Mileta vodi brigu o razvojnom putu najmlađih. Na potpuno volonterskoj osnovi.

Možda se nekom neće svidjeti taj povratak »na staro«. Imat će svoje razloge »protiv«. No, objektivno, više je argumenata, koji govore u prilog Stojinu povratku. Dapače, valja se upitati zašto se njegov istančan sluh za nogometne talente i dragocjeno iskustvo nisu ni dosad više koristili, već, naprotiv, zanemarivali, jer... Kako bi se mogla nazvati istina da se, otkako je Stojko raskrstio s trenerkom i loptom, naglo prekinuo »vječni« lanac talenata sa Šubičevca. Kako? Možda rezultati odgovaraju na to pitanje.

Ivo MIKULIČIN

Plivački bazen u »Solarisu«

Na povratku...

Gorčine zbog (ne) opravdanog ispadanja iz prve lige kao da više nema. Jedinim predstavnikom šibenskog vaterpola »Solaris«, ponovno će se slijedeće godine naći među drugoligašima (sada je to Međurepublička liga).

Još uvijek su u sjećanju burna reagiranja na kraju prošle sezone. U klubu su jednodušno tvrdili da ispadaju nezasluzeno, igrama izvan bazena, a ne u njemu. Čini se da je sve teško pogodila činjenica da će igrati s momčadima koje nisu ni približne vrijednosti.

I tada, po završetku prvenstva prije nešto više od mjesec dana, trener Danko Jerković žalio se zbog ispadanja, ali isticao i jednu dobru stranu svega što se dogodilo: »Stekli smo vrijedno iskustvo. Igrači će shvatiti da moraju još bolje igrati, a ljudi u upravu da treba više angažmana u forumima vaterpolskog saveza i bolja organizacija u klubu.«

Tehniko Bojan Krvavica koji je bio najzucniji u raspravama o razlozima ispadanja, još uvijek zali:

— Nerazumljivo je — kaže on — što iz lige ispadaju dva kluba koji su daleko kvalitetniji od TMB i C. Zvezde, novin prvoligaša. Gdje su tu objektivni kriteriji?«

Pripreme za slijedeću sezonu počele su 1. studenoga. Sve četiri »Solarisove« selekcije svakodnevno vježbaju u bazenu HTP »Solaris«.

Istodobno rješava se niz problema. Prije svega pokušava se okupiti više ljudi u organizacijskom radu, a nije zaboravljena ni kritična situacija u stručnom kadru. Prošle godine najuspješniji jugoslavenski klupski trener Danko Jerković vodio je sve selekcije, i sve su, osim seniora, osvajale mjesta u vrhu jugoslavenskog vaterpola. Međutim, jasno je da on ne može i do godine nastaviti s takvim radom. Nekako na završetku sezone dosta se pričalo o dolasku proslavljenog reprezentativca Siniše Belamarića. Upitali smo trenera Jerkovića da li ima izgleda da se Belamarić vrati u matični klub?

— Vjerujem da bismo njegov povratak mogli ostvariti. Postoji obostrana želja kluba i Belamarića, ali mi sami ne možemo to riješiti. Prije nego nam je potrebna pomoć društveno-političkih organizacija naše općine u rješavanju nekih njegovih uvjeta.«

Na kraju kažimo da se o igračkim promjenama još ne govori, ne znaju se imena ni detalji jer se čeka rješavanje pitanja trenera (odnosno dolazak novog?), mada ima najava o posudbi nekih igrača betinskom »Brodograditelju«. No, o tome kada situacija bude jasnija.

Zoran BUJAS

PRVA POBJEDA

Rukometašice vodičke »Olimpije« postigle su u nedjelju svoju prvu pobjedu od kada se natječu u Hrvatskoj ligi. Ta pobjeda im je još draža jer su je postigli kao gošće. Kapetan te mlade ekipe Katica Sprljan ističe međutim nekorektnost domaće ekipe:

— Tek što smo došle u Dugi Rat domaćini su nas primorali da izađemo na teren, iako smo utakmicu trebali početi tek kroz jedan sat, prema našim prethodnim obavještenjima. Unatoč tome i nesportskom ponašanju publike, mi smo bile bolje tokom susreta. Čini se da to domaće igrarice nisu mogle otrpjeti, tako da je bilo dosta koškanja. Bilo je čak razdoblja utakmice u drugom poluvremenu kada su bile isključene čak tri protivničke igrarice.

— Ova prva pobjeda Vam ipak znači veliki podstrek? — Naravno, sada već imamo 4 boda i nadamo se da ćemo u slijedećem kolu protiv »Razvitka« iz Metkovića postići također dobar rezultat.

— Moj gol je rezultat izvršnog centaršuta Lakića. Ja sam samo postavio glavu, ostalo ste vidjeli. Na treningu baš to često vježbavamo, na žalost u igri još uvijek to nedovoljno primjenjujemo.

— Slijedi susret s »Jadranom« u Poreču. Da li će serija »nula« u gostima biti prekinuta?

— Mislim da možemo pobijediti »Jadran«, slabiji su. Želio bih napomenuti da u gostima nikad nismo bili nadigrani, pa upravo zbog toga očekujem konačno prekid te neugodne serije.

BIT ĆE BODOVA

Mada su odigrane samo dvije utakmice, i to obije u gostima, košarkaši Šibenika nisu ispunili očekivanja na startu Druge košarkaške lige — zapadna skupina.

O utakmici sa »Slobodom«, što je odigrana u subotu 11. studenoga, razgovarali smo s jednim od boljih pojedinaca iz momčadi Šibenika Nenadom Slavićem.

— Morali smo izvući dva boda u Tuzli — govori Slavić. Nismo smieli ispustiti pobjedu koju smo imali u rukama nakon vodstva od 10 ko-

Od nedjelje do nedjelje

IZNENAĐENJE

Nogometaši »Šibenika« postavljaju sa serijom iznenađenja. Nakon »Metalca«, teško je bilo tko mogao očekivati siguran uspjeh i onako čvrstu igru protiv »Dinara«. Očito je da ovaj sastav može, bar u Hrvatskoj ligi, biti bolje plasiran.

O susretu sa »Dinarom« razgovarali smo sa strijelcem drugog pogotka Joškom Pandžom.

— Dinaru smo nadigrali u svim elementima nogometne igre. Čini se da je, pored potrebe ozbiljnosti u pristupu igri, dobrim dijelom odlučio povratak Lakića — kaže Pandža.

Joško Pandža

— Vaš pogodak u drugom poluvremenu sasvim je »dotukao« Kninjane.

Ligaški semafor

HRVATSKA NOGOMETNA LIGA — JUG 11. KOLO

Šibenik — Dinara 2:0

Šibenik — Igralište »Rade Končara«, Gledalaca 1000. Sudac Benković (Labin).

Šibenik: Renje, Matić, Mikuličić (Kundid), Maretić, Mileta, Vrcelj, Dimitrić, Pandža, Milovanović, Mrvić, Lakić.

Strijelci: Dimitrić (36) i Pandža (58).

Neretva — Metalac 3:0

Metković — Igralište Neretve, Gledalaca 300. Sudac: Zupančić (Karlovac).

Metalac: Gulin, Bajalica, Kronja, Lazar, Grubišić, Caleta, Junaković, Bogdanović, Bakmaz, Vukorepa.

Strijelci: Majić, Čučić i Soše. Poredak: 1. i 2. Istra i GOŠK sa po 16 bodova, 9. Šibenik 11 i 13. Metalac 4 boda.

PRVA LIGA KOŠARKAŠICA 4. KOLO

Šibenik — Željezničar 76:78 (46:48) Šibenik — Sportska dvorana »Ivo Lola Ribar«, Gledalaca 300. Suci: Oblak i Ivanuš (Ljubljana)

Šibenik: Škugor 2, G. Rak 27, Milković 8, Govorčin 2, Jajac 17, Konjevođa, Mandić, Lešo, Mažibrada 2, Čecmir, Relja 5, D. Rak 13.

Poredak: 1. Monting 8 bodova, 10. Šibenik bez bodova.

DRUGA LIGA—(ZAPAD) MUSKI 3. KOLO

Sloboda — Šibenik 94:86 (41:46) Tuzla — Dvorana DTV »Partizan«, Gledalaca 200. Suci: Lozić (N Gorica) i Segedin (Ljubljana)

Šibenik: Sare, Zurić 13, Kvinta, Sarić 5, Jelavić, Amanović 3, Kašić, Marunić, Petani 25, Marelja 16, Bačić 3, Slavica 21.

Poredak: 1. Jug 6 bodova, 11. i 12. Šibenik i Drina bez bodova.

HRVATSKA RUKOMETNA LIGA — JUG — MUSKI — 9. KOLO

Olimpija — Metalac 18:10

Vodice — Igralište Olimpije, Gledalaca 100. Suci: Kekez i Bezić (oba Split)

Olimpija: Lasan, Čibola 3, Juričević 2, Trcera 3, Latin 4, Vodopija 1, Franin, Fržop 1, M. Franin, Mihić 5, Cukrov.

Metalac: Jurić, Kinkela 5, Cvjetković 3, Miliša, Kurtaj, Periša 7, Vitaz 1, Pauk, Tucanović 2.

Poredak: 1. Jugovini 16 bodova, 2. Olimpija 16, 11. Metalac 2 boda.

HRVATSKA RUKOMETNA LIGA — JUG — ŽENE — 9. KOLO

Partizan (DR) — Olimpija 11:15

Dugi Rat — Igralište Partizana, Gledalaca 100. Suci: Kokić i Lampalov (oba Split).

Olimpija: M. Samohod, K. Sprljan 2, D. Roca 11, A. Roca 1, J. Samohod, Suša, Strikoman, Juričević, Alfired 1, Skočić, D. Sprljan.

Pionirka — Galeb 22:14

Imotski — Igralište DTO »Partizan«, Gledalaca 800. Suci: Jakaša (Split) i Alfirević (K. Sućurac)

Galeb: Plegubić, Čelić 9, Čuka 2, Ercegović, Sučić, Skroza, Mrčela, Vrcić 3, Pralija.

Poredak: 1. Dalmanada II 18 bodova, 8. Galeb 6, 10. Olimpija 4 boda.

Šahovski turnir članova sekcije Doma JNA

vu sistemu, a turnir će završiti 22. prosinca ove godine.

U prvom kolu postignuti su ovi rezultati: Duh — Vukotić 1:0, Mijić — Gajić 1:0, Šaponja — Skoko 0,5:0,5, Milosavljević — Ivanović 1:0, Kurevija — Knežević 0:1, Barović — Bjelić 1:0, Šejat — Nikolić 1:0, Janić — Filipović odgođeno.

P. P.

NA 64 POLJA

13. studenoga otvoren je tradicionalni šahovski turnir koji se održava u povodu Dana JNA.

Na ovome turniru sudjeluje šesnaest članova šahovske sekcije Doma JNA. Brojne simpatizere i sudionike turnira, pozdravio je i turnir otvorio načelnik Doma JNA Slavko Milosavljević. Natjecanje će se odigrati u 15 kola po Bergero-

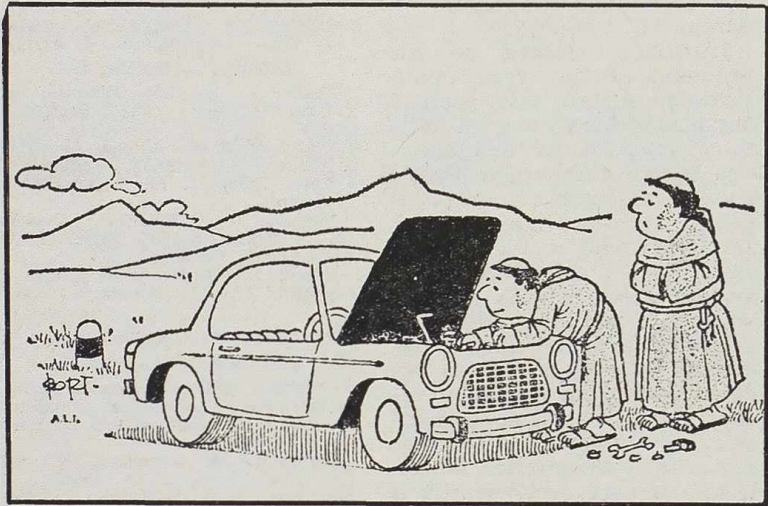

Karate klub „Osvit“

Već sedam godina uspješno djeluje karate klub »Osvit«, najmasovnija sportska organizacija u općini koja okuplja više od 200 članova. Uz pomoć instruktora — šestorice nosilaca majstorskog pojasa i dvojice majstorskih kandidata, klub je nastupao na različitim natjecanjima, u juniorskim i seniorskim disciplinama. Na ovogodišnjem seniorskom prvenstvu Hrvatske klub osvaja jedno prvo i jedno drugo mjesto. Uz natjecanje širom Dalmacije, popularizirajući ovaj borilački sport, članovi kluba organiziraju susrete karatista pod nazivom »Pehar Solaris«. U klubu već duže vrijeme djeluju aktivni Saveza komunističke omladine i pionira razvijajući na taj način moralno-sportske kvalitete svojih članova. Klub trenutno ne raspolaže odgovarajućom sportskom dvoranom, što umnogome usporava jači zamah u postizanju sportskih rezultata.

Na slici: Članovi kluba »Osvit«

»Kako bi bilo da otčitamo molitvu« (»Weltwoche« Cirihi)

IZ PROŠLOSTI ŠIBENIKA

Antun Vrančić Znanstvenik, pjesnik, diplomata

Među slavnim Šibenčanima 15. i 16. stoljeća prvo mjesto, odmah do Šižgorića, pripada Antunu Vrančiću, visokom crkvenom prelatu, pjesniku i znanstveniku, državniku i diplomatu.

Alberto Fortis u svom »Putu u Dalmaciju« iz 1774. posvećuje mu posebno poglavlje i opisuje ga kao stasitog, otvorene i plemenite fizionomije, dugoljasta nosa, plavih očiju i duge plave kose. Njegova snažna pojava je impresionirala, njegov lik bio je svečan i velik.

Svoje obrazovanje stekao je u najznačajnijim kulturnim središtima Evrope. Napisao je brojna znanstvena i književna djela iz povijesti, arheologije, geografije i etnografije. U novije vrijeme Mađarska akademija izdala je njegova sabrana djela i korespondenciju u 12 knjiga, u kolekciji Monumenta hungarica historica.

Njegova izvrsna humanistička i evropska jezična naobrazba, fenomenalno pamćenje, njegov stil, odlučnost i strpljivost, preodredili su ga za diplomatu kojem kraljevi i carevi povjeravaju najpovjerljivije misije. U važne političke misije odlazi kod pape Klementa VII, francuskog i poljskog kralja, mletačkog dužda, raznih turskih begova. U Carigradu pregovara s Mehmed-pašom Sokolovićem, velikim vezirima našeg porijekla. Od svih tih misija najvažniji je bio njegov put u Englesku na dvor Henrika VIII. Za svoje uspješne diplomatske usluge Vrančić je počašćen najvećom crkvenom i državnom vlašću u Ugarskoj: imenovan je biskupom ostromskog, primasom ugarskim, dvorskim kancelarom i kraljevim namjesnikom. Svoje ime čvrsto i trajno je ugradio u povijest Ugarske.

Vrančić je održavao veze s najistaknutijim ličnostima svoje epohe, domaćim i stranim. Njegovo prijateljstvo s Erazmom Rotterdamskim, istaknutim kritičarem papinstva i, Melanchtonom, njemačkim filozofom i reorganizatorom protestantske crkve i škole, protumačeno je Vrančićevom bliskošću s protestantizmom. Međutim, Vrančićeva jedina religija je njegova čvrsta vjera u trajan trijumf humanosti, što je baštiniio od predaka s ove naše kamenite obale. Što čovjek u djetinjstvu iz strujanja vremena primi u krv ostaje neizlučivo. Humanizam je prirodna sfera Vrančićeve duše. Pravičnost voli iskrenom, trajnom, postojanom ljubavlju.

Vrančićevo prijateljstvo s najvećim evropskim misliocima shvatit ćemo potpunije kada znamo da su pjesnici, mislioci i umjetnici Evrope u doba humanizma bili povezani prirodnije nego ikada prije, da su se međusobno posjećivali i zajednički raspravljali. Povezao ih je latinski jezik na kojem su svi od

reda pisali svoja književna i znanstvena djela, što je pridonijelo da se osjećaju građanima iste republike, »velike republike učenih«. S. Zweig u svom briljantnom eseju »Evropska misao u svom povijesnom razvitku« pisao je da je prvi put Evropa osjetila da se radi na nečemu zajedničkom, na novoj budućoj formi zapadnjačke civilizacije. U tom nadnacionalnom carstvu humanizma, u tom gospodarstvu jedne internacionalne elite po prvi put je, poslije duge otuđenosti, opet dat dokaz da je moguća evropska zajednička misao.

Antun Vrančić jedini je naš dostojanstvenik koji je ustao u obranu seljačkog vođe Matije Gupca, što dokazuje njegovu odlučnost i neukrotivost njegove hrabrosti. Kod cara Maksimilijana zauzeo se da se sa seljcima postupa blago i strpljivo, jer što je drugo preostalo ljudima kojima je bila zazidana sva radost, proglašena svaka nada, nego da se dignu na ustanak.

Vrančićeva snažna priroda posjeduje besprimjerno vitalnost. Iako nosi biskupski ornat, u svojim pjesmama pjeva o sreći i slastima života i slavi vino, što su ga još antički narodi smatrali napitkom bogova, jer svojim učinkom izvlači čovjeka iz njega samoga, zato jer ga udvaja tako da se on promatra sa strane. Vino je u mnogim kulturama simbol mladosti i vječnog života; trs je u bibliji važan kršćanski simbol, a sumeričanski list za život je list vinove loze. Vrančić se ne stidi da u jednom svom epitaflu apostrofira prsten što mu ga je dala jedna bludnica. Za Vrančića je ljubav, ali ne petrarkistička, nego ona senzualna, opojna tajna što sve održava i oblikuje, velika magija života. Samo grešna žena koja je u svojim slabostima sačuvala nježnost osjećaja dostojna je uzvišena zanimanja.

Žene su ga voljele, privlačio ih je ljepotom svoje pojave, snagom svog duha. Najveća ljubav njegova života bila je lijepa Izabela, kćerka poljskog kralja Zigmunda.

Stekao je slavu, ali nikada nije zaboravio svoj zavičaj o kojem je svojim prijateljima pričao zanosom svoje strasti, ističući kao prednost pred drugim piscima svoje znanje hrvatskog jezika koji je nazivao materinskim jezikom i kojim se ponosio.

Pjesnici kažu da svatko umire po svojoj mjeri. Antun Vrančić stojičkim mirom čekao je svoju smrt, jer ju je kao neizbježnu vrstio u svoj život. Taj slavni Šibenčanin uvijek je znao pobijediti strah, ostajući uvijek samo čovjek, u nekim trenucima veličanstven.

Desetak dana prije nego što je zauvijek sklopio svoje oči papa Grgur XIII imenovao ga je kardinalom, ali kardinalski šešir nije ukrasio njegovu glavu.

POUČNE TEME

KAKO KNJIGA UTJEČE NA DIJETE

Gotovo svaki grad ima svoje male »tarzane«, »gusare«, »revolveraše« i slično. Ponekad su to djeca u bezazlenoj igri po ulicama i dvorištima a ponekad maloljetnici, čije ponašanje zna doseći visinu huliganstva, tepista, stiljaga i drugih grupa. I jedne i druge, često zna šund-literatura inspirirati na oponašanje odvažnih i drskih junaka iz pustolovnih priča, pa su naši ukori djeci uvijek upućeni na adresu kojeg filma ili knjige. Uz film, knjiga najčešće zna biti na udaru kada se zabilježi prestup kojeg maloljetnika koji je uzbuđio javnost.

Iako ankete koje su vršene u pogledu vrste lektire koju učenici čitaju, nisu pouzdane, ipak se može ustanoviti da oni pretežno vole zabavno, pustolovno i napeto štivo. »Ja volim tučnjavu«, kaže jedan. »A ja romane u kojima ima glavnu ulogu neka tajanstvena osoba.« Jedan dio omladine privlači dakle ono, što je tajanstveno i napeto. To je razumljivo se porazno za živce i maštu, koja zna da razigra do nemogućnosti i da oduzme mladom biću san i mir. Učenik koji se napaja uznemirujućim štivom postaje nemoguć i težak u domu i školi jer on hoće nešto, gdje nema roditeljskog oka ni školske discipline. On hoće negdje u slobodu, u prašume, uz pojas

tropskog sunca, u američke gudure.

Oni hoće onakav život, kakav je iznesen u romanima. Slušajmo njihove razgovore pa ćemo čuti da oni to sami priznaju.

»Nakon čitanja romana postajem svaki dan hrabriji, jači i pametniji.« Malo je onih koji odgovaraju »Čitanjem tih knjiga postajem plašljiviji, slabije učim, hvata me strah.

Prije rata kod nas je zabilježen jedan slučaj dvojice maloljetnika, koji su se na osnovi loše lektire dali na jedan podvig na kojem će im zavijeti i njihovi veliki drugovi »Halp-štarke« iz Njemačke i »Blusona noire« iz Francuske. Oni su provalili u kuću i je vlasnik bio odsutan. Nabavili su duge ljestve, popeli se na krov, skinuli nekoliko cri-

jepova, a zatim se spustili u kuću i dali se na pljačkanje. S unovčenim ukradenim predmetima, htjeli su pobjeći u Ameriku.

Ako dijete svoje misli stalno navraća na nešto što je negativno ili o tome nešto čita, on je gotov da to i učini. Ne zaboravimo da su knjige kao i ljudi s kojima se družimo. Dobra knjiga liči na dobrog druga, a rdava na rdavog. U Čikagu je na optuženičku klupu izveden jedan trinaestogodišnji dječak koji je svoga vršnjaka izložio nečovječnim mukama. Njegov advokat obratio se sudu ovim riječima: »Molim sud da ima u vidu činjenicu da ovaj dječak čitav niz godina čita sve kriminalne knjižice, koje uspije kupiti, dobiti ili ukrasti.

On ih je čitao po nekoliko

na dan, a svi znate utjecaj toga otrova na djecu i dječaku svijest. Vi sudite ovom nesretnom dječaku, ali pored njega na optuženičkoj klupi, ja ne vidim izdavače tih užasnih knjiga koje su otrovale njegovu svijest i osakatile njegov um.«

Ovaj dječak je bio u pubertetskom razvoju koje u sebi nosi klice kritičnosti. To je zapravo vrijeme kada se dječaci vrlo brzo oduševljavaju i lako podliježu uticaju onoga, što vide, čuju ili čitaju. To je doba kada se svaki pubescent pravi naročito važan i kada precjenjuje svoje snage. Primiere iz kojih vidimo utjecaj koji vrše knjige na djecu, možemo zapaziti svakog dana na ulici. A koliko ima tek primjera koji ostaju skriveni iza kućnih zidova.

Da bismo potkrijepili našu tvrdnju navest ćemo jedan pozitivan primjer koji će nam dati još više podstreka da interes djece upravimo na dobru knjigu.

»Moja je kćerka dobra, kaže njena majka, ali sve čeka na gotovo. Navikla je da je u svemu poslužujem. Nisam navikla da ona meni pomogne pa i ne očekujem.« Međutim, dijete izmijeni svoje ponašanje. Evo, kako se to dogodilo.

»Nisam se osjećala dobro i legla sam u krevet ne pridavajući tome veliki značaj, priča majka. Ali Zorica se od jednom uznemiri i samo obilazi oko mene. »Mama, skuhala sam ti čaj, mama, što hoćeš da ti još spremim? Molim te mama legni a ja ću pospremiti kuhinju.« I tako preko cijelog dana. Takva pažnja i nježnost su me neobično dirnuli, ali sam tražila uzrok, jer mi je bila čudna ta promjena kod nje. Tek poslije nekoliko dana uspjela sam da otkrijem uzrok ovakvom njenom ponašanju. Sama mi je priznala da je tih dana čitala knjigu »Dječak od gume« i da je bila potresena historijom nesretnog dječaka kome je majka umrla.

Primjer svakako koji zaslužuje pažnju i koji potvrđuje moćan utjecaj knjige na dječja osjećanja.

M. MRĐEN

Aplauz pasoškoj liberalizaciji

U jugoslavenskoj javnosti naišao je na razumljivu pažnju, a sudeći po dosadašnjim reagiranjima i na nepodjeljeno odobravanje, prijedlog da se rok važenja pasoša produži sa dvije na pet godina. Uporedo s tim, predlaže se i uprošćavanje načina dobijanja ovog dokumenta. Republički SUP Slovenije pokrenuo je inicijativu da se ubuduće, prilikom izdavanja pasoša, ne traži ni potvrda nadležnog sekretarijata za narodnu obranu. Toj obavezi bi, razumljivo, podlegali jedino regruti.

Ustavno je pravo građana da putuju. Ono je, praktično, ograničeno jedino vremenom i — dubinom džepa pojedinaca. Statistika pokazuje da su Jugoslaveni — kad je o putovanjima u inozemstvu riječ — u svjetskom vrhu. Prošle godine je, ne računajući veliki malogranični promet, 16,9 milijuna naših građana išlo u druge zemlje.

Ta brojka će ove godine, po svemu sudeći, biti još i veća. Jer, u prvoj polovini godine broj Jugoslavena koji su putovali u inozemstvo veći je za oko 1,8 milijuna u poređenju s istim periodom 1977. godine.

Pasoš ima svaki četvrti Jugoslaven i broj vlasnika tog dokumenta veći je iz dana u dan. I ovo je svojevrstan pokazatelj otvorenosti Jugoslavije, kakvom se malo koja zemlja u svijetu može podičiti. Jugoslavija, međutim, nije otvorena samo prema svijetu, već i svijet prema njoj: lani je (bez malograničnog prometa) ušlo u našu zemlju 24,8 milijuna stranaca a ove godine će, kako se računa, ta cifra biti veća za dva-tri milijuna. To je uveliko i normalno budući da Jugoslavija ima sporazume sa 43 zemlje u svijetu o ukidanju viza i da naši građani, osim u Grčku i Albaniju, mogu da putuju bez vize u sve ostale zemlje Evrope.

U stvari, Jugoslavija, sa svoje strane, pokazuje spremnost da ukine vize sa svim zemljama s kojima ima normalne diplomatske odnose.

Naša zemlja je, u mnogim odredbama, otišla koji korak ispred obaveza koje nalažu helsinški dokumenti. Ako prijedlog o produženju roka važenja pasoša bude usvojen — a sudeći po odjeku na koji je naišao u javnosti, velike su šanse da se to dogodi — bit će to još jedan doprinos Jugoslavije Helsinkiju i duhu popuštanja međunarodnih odnosa i stabilnosti u Evropi i svijetu. Zbog toga inicijativa o produženju važenja pasoša s dvije na pet godina nesumnjivo zaslužuje — javni aplauz.

V. GAJIĆ

„Prednost“ privatne trgovine

Odluka o otvaranju privatnih prodavaonica logičan je završetak razgovora u mjesnim zajednicama, savjetima potrošača i drugim društvenim i političkim institucijama. Zanimljivo je da su građani kao jedinu mogućnost opskrbe grada pojedinim robnim grupama vidjeli u otvaranju privatnih prodajnih prostora. Istodobno, u raspravama se očitovalo da se najviše pribijavaju različitim zloupotrebama.

To sve ukazuje na dvije različite, vrlo zanimljive pojave. Ako građani jedino rješenje za opskrbu pojedinih dijelova grada vide u otvaranju privatnih prodavaonica, dobar je posao nedvojbeno zajamčen. Prisetimo se da je područje dijela grada npr. Šubićevac gdje nema društvenih prodavaonica otvoreno za privatne prodavaonice. Na tom području nema prodavaonica, pa ni ozbiljne konkurencije. Podatak da u tom dijelu grada živi više od 3.000 građana dovoljno govori o tome kakav je to potrošački potencijal.

Rezerviranost građana i bojazan da će biti manipulacija, bar zasad dok prodavaonica nema, nije na mjestu. Ako smo se za nešto odlučili moramo i pomoći u provođenju odluke. Kontrola, prema iskustvima iz privatnog ugostiteljstva, sigurno će biti stroža i češća no što je to u društvenom sektoru, pa nam i to daje pravo za tvrdnju kako su sumnje neopravdane. U svakom slučaju, na ljudima koji će otvoriti prve privatne prodavaonice leži velika odgovornost. Jer, prema prvim iskustvima, rukovodit će se organi pojedinih općina pri donošenju odluka o proširenju područja na kojima se privatne prodavaonice mogu otvoriti.

R. TRAVICA

SIZ za zapošljavanje:

Traže se radnici:

- MEDICINSKI CENTAR ŠIBENIK**
  - liječnik opće medicine, na određeno radno vrijeme
  - medicinski tehničar u službi hitne pomoći (SSS medicinskog smjera)

Rok oglasa do 20. 11. 1978.
- SIZ MIROVINSKO-INVALIDSKOG OSIGURANJA ŠIBENIK**
  - referent za osiguranje i kontrolu podataka za umirovljenike (viša upravna škola, pripravnik)

Rok oglasa do 28. 11. 1978.
- TLM »BORIS KIDRIČ« ŠIBENIK**
  - daktilograf I klase, na neodređeno radno vrijeme (1 godina radnog iskustva)

Rok oglasa do 21. 11. 1978.
- »AUTOREMONT« VODICE**
  - autolimar, 4 izvršioca, na neodređeno radno vrijeme (KV autolimar)
  - autolakirer, 2 izvršioca, na neodređeno vrijeme (KV autolakirer)
  - automehaničar, 4 izvršioca, na neodređeno vrijeme (KV automehaničar ili VKV)
  - bruslač-autolakirer, na neodređeno vrijeme (PKV radnik)
  - perač — mazač autodijelova

Rok oglasa do 28. 11. 1978.
- »BRODARIČANKA« BRODARICA**
  - direktor (građevinski fakultet i 5 godina iskustva, VS i 8 godina iskustva, moralno-politička podobnost)

Rok oglasa do 28. 11. 1978.
- SPECIJALNI CENTAR ZA ODGOJ I OBRAZOVANJE DJECE I OMLADINE ŠIBENIK**
  - nastavnik glazbenog odgoja, na određeno vrijeme (VSS ili VS muzička akademija ili pedagoška akademija smjer muzički odgoj)
  - nastavnik tehnologije, građevinski smjer, na određeno vrijeme (tehnološko-tehnički fakultet odgovarajući smjer)

Rok oglasa do 21. 11. 1978.
- OPĆINSKI SEKRETARIJAT ZA NARODNU OBRANU ŠIBENIK**
  - referent za civilnu zaštitu, na neodređeno vrijeme (Viša upravna ili odgovarajuća škola, položen stručni ispit, 1. godina radnog iskustva)

Rok oglasa do 29. 11. 1978.
- DJEČJI VRTIĆ ŠIBENIK**
  - odgajatelj, na određeno vrijeme (pedagoška akademija predškolski odgoj)
  - skladištar — vozač »C« kategorije, na određeno vrijeme
  - kućni majstor, na neodređeno vrijeme (KV ili VKV radnik i vozač »B« kategorije)

Rok oglasa do 23. 11. 1978.
- VOJNA POŠTA 8360 ŠIBENIK**
  - VKV monter kablova, na neodređeno vrijeme (moralno politička podobnost i regulirana JNA)

Rok oglasa do 1. 12. 1978.
- »NAPRIJED« ŠIBENIK**
  - soboslikar i ličilac, više izvršilaoa, na neodređeno vrijeme (KV i VKV soboslikar i ličilac)

Rok oglasa do 21. 11. 1978.
- PREHRAMBENA INDUSTRIJA »KRKA« ŠIBENIK**
  - tehnolog, na neodređeno vrijeme (bio-tehnološki fakultet ili kemijsko-tehnološki fakultet, sa ili bez radnog iskustva)
  - tehnički laborant, na neodređeno vrijeme (SSS kemijski laborant, sa ili bez radnog iskustva)

Rok oglasa do 21. 11. 1978.
- TVORNICA ELEKTRODA I FEROLEGURA ŠIBENIK**
  - daktilograf, pripravnik (SSS ekonomski tehničar ili gimnazija, položen tečaj iz daktilografije)
  - analitičar II, 2 izvršioca, 1 na neodređeno vrijeme (SSS kemijski tehničar ili KV laborant, bez radnog iskustva)
  - knjigovođa obračuna osobnih dohodaka i proizvodnje (SSS ekonomski tehničar ili gimnazija, 1 mjesec radnog iskustva)
  - glavni knjigovođa OOUR-a I (SSS ekonomski tehničar ili gimnazija, 1 godina radnog iskustva u struci)

Rok oglasa do 22. 11. 1978.

IZ JEZERA

ZA STARI ADET

Vrime leti brže nego ča želimo. Navaliya turizam, dite, furešti. Mišamo se svakakovin sviton i od nji' primamo ča triba i ne triba. Ni loše poništo i naučiti, ali svoje ne zaboraviti, ne bandunati, držati se one »tuje poštu, a svoj in se diči!« Ma, tili mi oli ne, sve se izmišalo. Evo ča me muči: Dodeš kod susida, prijatelja, miščanina. Svaki se napinje da te pogosti, iskaže gostoprinstvo i to po veliku! Jesi li kume za kaficu — espres oli tursku, za čašicu vinjaka, gale-tine i tako naprid...

A, di su ona lipa vrimena ka' si doša kod svoga čovika, u svaki pošćeni dvor, u kuću ribara, težaka i bija počašćen pičalinon prave domaće dro-povice, sufin smokvaman, oli cilicaman u niscu medju liscen od javora. Kako je to bilo li-po i drago, ka' je domačica na stol iznila teču fritul, kroštul oli zelenjak...! Ništa višje toga danas nema, sve zari ludoga vrimena s kin želimo biti u-korak...

TOM

Savjet radne zajednice Samoupravne interesne zajednice mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske — Područne službe Šibenik

raspisuje

NATJEČAJ

ZA ZASNIVANJE RADNOG ODNOSA U SVOJSTVU PRIPRAVNIKA NA NEODREĐENO VRIJEME

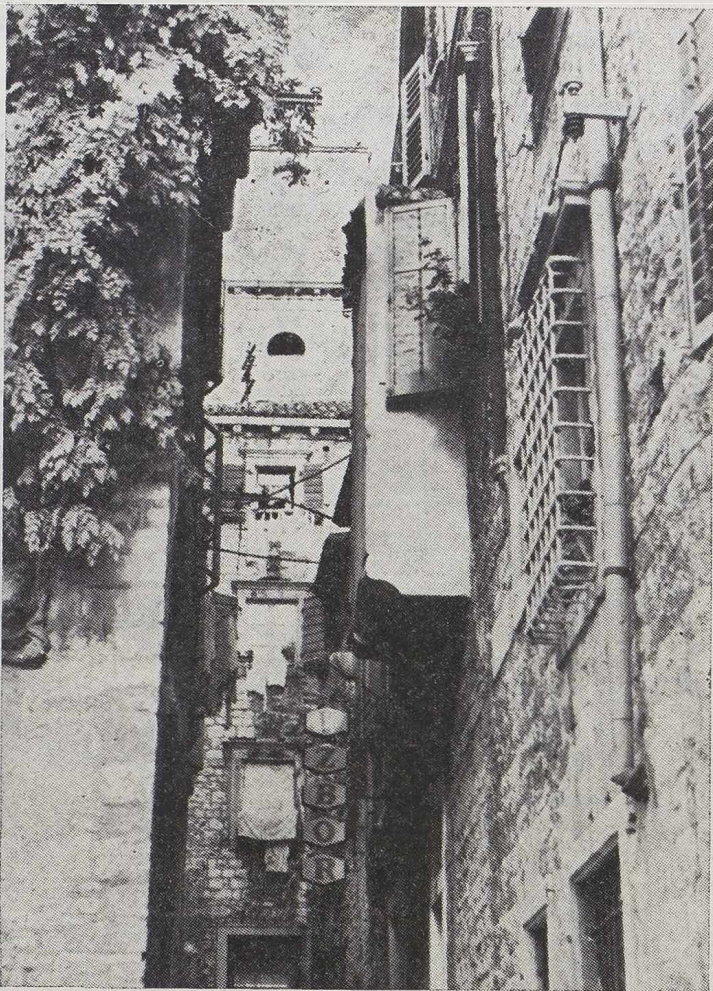
Pripravnik će se nakon završenog pripravnčkog staža i položenog stručnog ispita rasporediti na poslove i radne zadatke »referenta za osiguranje i kontrolu podataka za matičnu evidenciju umirovljenika«.

Uvjeti: Viša stručna sprema upravno-pravnog smjera

Kandidat je uz zahtjev dužan priložiti i dokaze o ispunjavanju uvjeta. U protivnom zahtjev se neće uzeti u razmatranje.

Zahtjevi se podnose u roku od 15 dana od dana objavljivanja natječaja u »Šibenskom listu«, na adresu: Samoupravna interesna zajednica mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske — Područna služba Šibenik, I. L. Ribara 12.

„BISERI“ STAROG GRADA

I naš grad obiluje tijesnim, kamenim uličicama. Pogotovo stari dio grada. Svaka kuća, svako pročelje, svaki detalj okamenjena je legenda. Stari majstori bili su pomalo i umjetnici. Svakoj zgradi, trijemu, portalu, zvoniku »lingeru« udahnuli su dio sebe. Zato nije čudno što stari dio svakog grada plijeni pažnju turista i posjetitelja. Zbog toga nikako ne možemo biti zadovoljni ovakvim suvremenim detaljima potrošačkog društva, u ovom slučaju »Izborove« reklame, koji se poput tata uvuku u ambijent kojem ne pripadaju.

KRIŽALJKA

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
14				15		16						
17				18		19						
20					21		22				23	
24				25		26					27	
28				29							30	
31			32			33		34				
		35			36		37					
38	39					40		41				
42											43	

VODORAVNO: 1. Šumska zvijer, 5. Skupina aparata, postrojenje, 14. Gorka sredstva, 16. Unaprijed razrađen, 17. Čilimi, sagovi, 19. Grad u Italiji, 20. Bezglasnosti, klonulosti, 22. Kupalište blizu Opatije, 23. Ludolfov broj, 24. Saljivi naziv za stanovnika Vojvodine, 25. Musl. žensko ime, 27. Gutljaj, 28. Skr. žensko ime (Otilija), 29. Ljestvica, 30. Lovina, 31. Veznik, 32. Pok. zamjenica, 33. Pustinja u Čileu, 35. Mediteranska biljka, 37. Umjetnik koji izrađuje ikone, 38. Velike krive sablje, 41. Napjev, 42. Skretanje od odlika tipičnih za neku životinjsku vrstu, 43. Narodno muško ime.

OKOMITO: 1. Povijesna pokrajina u Španjolskoj, 2. Zamatati, umotivati, 3. Na polovicu, upola, 4. Cirkusko borilište, 6. Dva ista suglasnika, 7. Kratica za »Akademija likovnih umjetnosti«, 8. Strugati, nešto brisati gumicom, 9. Ime juna-

kinje jedne pripovijetke I. Andrića, 10. Ime popularne pop-pjevačice Turner, 11. Satovi, 12. Staroegipatski bog sunca, 13. Zastario, 15. Koji, 18. Čovjek koji govori jednim našim govorom, 21. Žensko ime, 23. Propuh, 26. Crna šumska kreda, 27. Posuda za sol, solnica, 29. Sila, moć, 30. Blage kazne, 32. Vrsta lovačkog psa, 34. Luka u Izraelu, 35. Božica gnjeva kod starih Grka, 36. Vrsta američke kukavice, 39. Dva početna slova abecede, 40. Povik.

RJEŠENJE KRIŽALJKE IZ PROŠLOG BROJA:

VODORAVNO: Hana, maskerada, etida, providan, Tamara, Pliva, a, emanati, Ota, gl, rala, Emona, kri, ono, pseta, avaz, gi, mat, oderana, e, vinar, Ararat, nesretan, Erato, idealizam, eter.

Lj. JELOVČIĆ

KROZ ŠIBENIK

KINEMATOGRAFI

ŠIBENIK: honghonški film »Brus Li protiv supermena« (do 20. XI)
Američki film »Put ka slavi« (21. do 24. XI)

TESLA: talijanski film »Tjelohranitelj« (do 19. XI)
Indijski film »Pustolovine u džungli« (20. do 23. XI)

20. APRILA: američki film »Zbogom, ljepotice« (do 21. XI)

PRIREDBE

Kazalište: Tribina u 6. Sudjeluju: direktor Dubrovačkih ljetnih igara Niko Napica i filmski redatelj Joško Juvančić. Početak u 18 sati. (22. XI)

Eugene Jonesco: »Stolice« — tragična farsa. Gostuje Kazalište »Marin Držić« iz Dubrovnika. Početak u 20 sati. (23. XI).

S. Pešić: »Lovačka priča«. Predstava Kazališta lutaka iz Rijeke za učenike osnovnih škola. Početak u 10 i 15 sati. (24. XI).

DEŽURNA LJEKARNA

Centralna, Ulica Borisa Kidriča (do 24. XI)

IZ MATIČNOG UREDA

Rođeni

Dobili kćer:
Filip i Marija Suton, Marko i Rajka Klarić, Anđelko i Marija Papak, Miroslav i Ana Milovac, Vinko i Ankica Birin, Velimir i Ljubica Huljev, Krešimir i Ana Bašić, Stjepan i Karmela Fuštin, Ante i Ankica Garma, Vladimir i Desanka Antić, Nikola i Milena Škugor, Dušan i Vilma Gligić, Mile i Milena Vrančić, Drago i Dinka Crljen, Marko i Blaženka Crljen.

Dobili sina:

Lovor i Ina Bujas, Darko i Željka Živković, Ivan i Vesela Maglov, Nedjeljko i Biljana Zoričić, Ante i Ankica Garma, Vladimir i Mara Vuletin, Josip i Višnja Franić, Slobodan i Zlatka Bjelotomić, Ante i Anka Matas, Miroslav i Slavka Petković, Paško i Anka Bučević, Ljubo i Lucija Reljić. Naše čestitke roditeljima.

Vjenčani

Ana Nakić i Mate Bačelić, Branka Plenča i Mladen Petković, Mirjana Livaković i Branimir Salajić, Ksenija Aras i Boris Kabić, Jeka Tanjaga i Ante Lacmanović. Sretno mladenci!

Umrli

Kata Vukorepa (77), Krste Radović (82), Marta Lalić (53), Frane Baljkas (83), Anka Goleš (57), Milka Aralica (55), Paško Kljajić (73), Kazimir Klarin (70), Nikola Gović (90), Antica Huljev (78). Naša sućut.

MALI OGLASNIK

PRODAJEM KUCU u Vodicama (komforan trosoban stan s terenom 600 četvornih metara). Kuća je namještena i useljiva, cijena po dogovoru. Za informacije obratiti se na telefon 29-480 svaki dan (osim subote) od 7-13 sati.

PRODAJEM uz vrlo povoljnu cijenu građevinsko zemljište s kućicom na Razinama. Ima priključak na vodu. Javite se na telefon 23-615.

PRODAJEM ZEMLJIŠTE uz more na Jadriji (prema Srimi). Ponude na ime i adresu Ante Miškić Vidici bb.

Rješenjem Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SRH broj 3029/1-1978, »Šibenski list« oslobođen je osnovnog poreza na promet.

naš vodič

VLAKOVI

Za Beograd u 18.45 sati
Za Zagreb u 10.50 (direktna kola)
u 15.35 (Kornatexpres od 1. X),
u 21.20 (direktna i spavaća kola).

AUTOBUSI

Šibenik — Dubrovnik: 2.30, 3.30, 4.35, 5.15, 6.00, 8.30, 9.15, 10.00 11.15, 12.00, 13.15, 15.10, 23.30.

Šibenik — Rijeka: 4.10, 6.00, 8.45, 9.30, 9.45, 11.00, 11.45, 13.00, 14.37, 16.40, 18.00, 19.30, 20.00, 22.00, 22.30, 23.00, 23.30.

Šibenik — Zagreb: 4.30, 10.05, (via Gospić), 18.00 (via Rijeka), 20.30.

Šibenik — Ljubljana: 19.30, 20.00.

Šibenik — Bihać: 14.00.

Šibenik — Trst: 23.00, 23.30, (svakog dana), petkom u 22.30.

Šibenik — Banja Luka: u 7.30, i 22.15.

AVIONI

SPLIT—BEOGRAD: ponedjeljkom u 7.40, 17.45 i 20.15, utorkom u 9.50, 14.45, 17.25 i 20.50 srijedom u 7.40 i 17.25, četvrtkom u 7.40, 10.55, 17.25, 20.50, petkom u 7.40, 14.45, 18.15 i 20.15, subotom u 7.40, 20.15 i 20.50, nedjeljom u 7.40, 14.45, 17.45, 20.15 i 20.50.

SPLIT—ZAGREB: svakog dana u 8.15 i 18.15, ponedjeljkom u 11.05, utorkom, srijedom, četvrtkom, petkom, subotom i nedjeljom u 10.45.

SPLIT—LJUBLJANA: ponedjeljkom u 20.30 i srijedom u 18.40.

SPLIT—SKOPLJE: ponedjeljkom u 17.40, srijedom u 15.50.

ZADAR—BEOGRAD: svakog dana u 20.50.

ZADAR—ZAGREB: svakog dana u 7.30.

SPLIT—PARIZ: petkom u 12.35.

SPLIT—RIM: utorkom, petkom i nedjeljom u 11.05.

(Vrijedi od 1. XI 1978.)

BRODOVI

Lokalne pruge

Šibenik — Vodice: u 9, 14.45, srijedom i subotom u 19.45, nedjeljom u 9 i 17.45.

Šibenik — Zlarin: u 5.30, 9, 13, 14.45, srijedom i subotom u 17.45, nedjeljom u 9 i 17.45.

Šibenik — Prvić Luka: u 9, 13, 14.45, srijedom i subotom u 17.45, nedjeljom u 9 i 17.45.

Šibenik — Prvić Sepurina: u 5.30, 9, 13 i 14.45, srijedom i subotom u 17.45, nedjeljom u 9 i 17.45.

Šibenik — Kaprije — Zirje: u 13, petkom u 14.45 sati.

OBAVIJEST pretplatnicima

Molimo sve pretplatnike da na vrijeme izvrše uplatu na »Šibenski list« za 1979. godinu.

UREDNIŠTVO

KRETANJE BRODOVA SLOBODNE PLOVIDBE

»Dinara« u Dubai, »Skardin« — na putu za Bakar, »Promina« — u Rotterdamu, »Šibenik« — u Shanghai, »Murter« — u Alexandriji, »Šubičevac« — na putu za Kakinadu, »Krapanj« — u Iličevsku, »Kaprije« — na putu za Istanbul, »Rogoznica« — u Tekirdagu, »Krka« — na putu za Tuapse, »Zlarin« — na putu za Molfettu, »Primošten« — u Antaly.

ŠIBENSKI LIST

Izdaje: INFORMATIVNI CENTAR V. d. direktora i glavni i odgovorni urednik DRAGUTIN GRGUREVIĆ Tehnički urednik Josip Jakovljević Uređuje redakcijski kolegij

LIST IZLAZI SUBOTOM. Adrese: INFORMATIVNI CENTAR: Šibenik, B. Petranović 3, telefon 29-480. Radio Šibenik: P. Grubišića 3, tel. 22-929 ● Adresa uredništva »Šibenskog lista«: P. Grubišića 3, telefon: 29-929 ● PRETPLATA za list: za SFRJ najmanje za tri mjeseca 36 din.; za pola godine 75 din.; za cijelu godinu 150 din. Za inozemstvo dvostruko. ● Tisak: »Štampa« Šibenik, A. Kačića 9.